

Ing Gerbang

Gehenna geni

*Piwulang Ortodoks babagan Roh Jahat
lan paukimané Gusti Allah marang wong-wong mau*

Uskup Alexander (Mileant)

Isiné:

Pambuka	2
Kitab Suci babagan roh-roh jahat.....	5
Pendudukan setan lan pendudukan	13
Perangkap Sang Jahat:	19
Godha Okultisme	26
Langkah-langkah kanggo ngindhungi awak saka roh jahat	45
Karajaning Setan ing gapura Gehenna kang kobong.....	52
Kesimpulan	55
Donga nglawan fitnah roh jahat	55
Peringatan kanggo para ahli pengusiran setan.....	61
Cathetan sikil ing artikel babagan pengusiran setan.....	66

Pambuka

"Aku bakal nyelehake permusuhan antaramu lan antarané wong wadon, lan antarané keturunanmu lan keturunane; dhèwèké bakal nyerang sirahmu, lan kowé bakal nyerang tumitné" (Kejadian 3:15).

Wong sing urip mung kanggo kapentingan materi lan sensasi fisik ora mikirake pitakon 'abstrak' kaya anané Gusti Allah, anané donya rohani karo roh becik lan ala, utawa urip sawise mati. Dheweke kebak pikiran babagan urusan saben dinane. Nanging dumadakan, sawetara geger sing ora disangka-sangka nggegerake dhèwèké, lan dhèwèké wiwit ngrasa perlu nerangaké uripé lan weruh tujuwan anané. Mula, nalika dhèwèké miwiti merenung babagan aspek spiritual lan moral ing urip, dhèwèké cepet nyadari yèn ilmu pengetahuan, sing sadurungé dadi pangarep-arepé, ora ana gunané kanggo mbantu mangertèni pitakon-pitakon sing paling mendesak lan nyala ing atiné.

Yen kepekaan agamane durung rampung dipatèni, dhèwèké bakal ngrasa perlu nyuwun marang Gusti, lan bakal miwiti ndonga lan maca Kitab Suci. Lan yen iki ora mung penyimpangan sing sepintas lan cethek, nanging pancen dadi titik balik wigati ing uripe—karep tulus kanggo dadi wong sing luwih becik—maka Gusti bakal miwiti nganyari atine lan mbukak cakrawala anyar kanggo pandangane jero. Dheweke bakal miwiti ngrasakake kanthi cetha pituduh saka Gusti, kehadiran Panjenengané lan katresnan bapaké. Dheweke bakal miwiti nyadari yèn donya iki luwih amba lan sugih isiné tinimbang sing biyèn dianggep. Dheweke bakal luwih wicaksana mbedakaké sing becik saka sing ala, lan bakal miwiti nyadari yèn ana donya rohani lan makhluk gaib sing mengaruhi uripé: ana sing kanggo kabecikan, ana uga sing kanggo kaburukan; lan yèn saliyané Gusti Allah, ana malaikat lan setan.

Njajahi donya rohani iku narik kawigaten lan wigati. Nanging, saka ngendi wong bisa sinau bab iki? Sastra babagan topik iki akèh banget, kontradiktif, lan kebak karangan lan macem-macem fantasi. Nanging, piwulang Kitab Suci babagan topik iki, sanadyan ringkes, cetha banget lan tepat. Kitab Suci mulang yèn ana malaikat sing padhang lan becik lan saben wong Kristen nduwèni Malaikat Penjaga. Ana buku cilik kapisah sing khusus kanggo malaikat (deleng Leaflet Misionaris No. 14, 'Malaikat').

Saliyane malaikat, ana setan. Kitab Suci lan pengalaman urip ngyakinke kita manawa setan pancen ana lan dadi bebaya nyata lan ajeg tumrap saben wong, dudu mung katon saka njaba. Kaya ing masyarakat manungsa,

saliyane wong-wong lumrah lan nduwé niat becik, ana macem-macem penjahat, wong degenerat, psikopat, sadis lan sapituruté, mangkono uga ing donya rohani, saliyané malaikat sing padhang lan becik, ana 'kotoran' ing donya rohani — setan lan iblis. Kaya ing donya kita, ora ana wong sing lair dadi kriminal, sadis, utawa wong sing rusak budi, nanging dadi kaya ngono amarga tumindak sing ora tertib lan dosa, mangkono uga ing donya gaib kabèh makhluk wiwitane apik lan niaté becik, nanging sawisé kuwi sawetara saka wong-wong mau, sawisé milih dalan sing salah, dadi rusak budi lan sengaja nindakake sing ala. Minangka akibat saka tumindak kriminalé, pikiran malaikaté dadi mendhung, lan padha dadi jahat, gegabah, lan ora tertib. Padha seneng nyiksa wong liya lan nyebarake kabèh jinis kejahatan.

Ing buku cilik iki, kita bakal ngenalake pamaca marang piwulang Ortodoks babagan malaikat sing tiba, nerangake apa tujuane, cara-cara nggodha manungsa lan nyebarake kabecikan, lan nerangake carane ngindhungi awake dhewe saka tipuané. Kita nyedhiyakake bab khusus babagan okultisme lan demonisme modhèren, sing saya nyebar lan saya ngrembaka ing masyarakat manungsa. Nalika kita nyumurupi kanthi was-was kasil 'spiritualitas ireng' modhèren, ana prakiraan saka Kitab Suci sing kelingan: *'Celaka wong-wong sing manggon ing bumi lan ing segara! Amarga setan wis mudhun marang kowe kanthi nesu gedhe, amarga dhèwèké ngerti yèn wektuné wis sithik manèh'* (Wahyu 12:12). Nanging dadi panglipur manawa kasuksesané pangeran pepeteng iku pratandha yèn pungkasané bakal kalah lan kena paukuman, nalika Gusti Yesus Kristus bali menyang bumi, kaubengi para malaikat lan para wali. Banjur *"setan bakal dibuwang menyang tlağa geni lan belerang ... lan bakal disiksa ing kana awan lan bengi nganti langgeng ... Padha bungaha bab iki, he swarga, awit Gusti Allah wis ngetokake paukumané marang dhèwèké!"* (Wahyu 18:20, 20:2–10). Sawisé kabèh pasukan kraton neraka dikalahaké, bakal ana mangsa anyar ing panguripan, lan wong-wong sing bener, sawisé ngungkuli godaané penipu, bakal sumunar kaya srengéngé ing Kratoné Rama.

Kitab Suci babagan roh-roh jahat

Kitab Suci mulang yèn saliyané donya sing katon lan materi, ana donya rohani sing amba lan manéka warna. Donya iki béda banget karo donya kita lan luwih sugih tinimbang donya kita, nganti kita ora bisa mangertèni kanthi sampurna utawa malah mbayangaké kanthi nyukupi. Nanging, sanadyan ana bédané dhasar iki, donya rohani lan donya fisik pancèn ana papan sing padha ketemu, sanadyan mung ing sawatara. Donya rohani kabagi dadi loro ranah sing béda lan malah mungsuhan. Salah sijiné diarani 'Swarga'—iku ranah pepadhang, ing ngendi Gusti Allah nampilaké kamulyané marang roh-roh sing pinaringan berkah. Malaikat lan nyawa wong-wong sing sholeh manggon ing kana. Bidang liyane yaiku Neraka — alam pepeteng lan panggonan sangsara, ing ngendi setan lan nyawa wong dosa disiksa. Setan, kaya malaikat, ora nduwé eksistensi mandhiri. Sanadyan padha abadi, nanging ora langgeng — mung Gusti Allah sing langgeng. Sawisé suwé sadurungé donya fisik kita diciptakaké, Gusti Allah wis nyipta donya rohani, kang dipanggonaké déning malaékat—makhluk rasional lan welas asih sing diparingi akal, karsa bébas, lan manéka kabisan, padha karo nanging luwih sampurna tinimbang kabisan kita dhéwé.

Ing sawijining wektu sajrone anané, cetha malah sadurungé pangriptaan donya materi kita, ana tragedi sing kelakon ing alam malaikat. Sawijining faksi malaikat, sing dipimpin déning *Denitsa* (Lucifer)—salah siji malaikat sing paling cedhak karo Gusti—nglawan Sang Pencipta lan nyulut pemberontakan ing alam malaikat. Rasul Yohanes Teolog nyritakake prastawa iki kaya mangkéné: 'Lan ana perang ing swarga: Mikael lan malaikat-malaikate perang nglawan naga (sétn), lan naga iku karo malaikat-malaikate padha perang nglawan wong-wong mau. Nanging padha kalah, lan ora ana panggonan maneh kanggo wong-wong mau ing swarga. Lan naga agung iku dibuwang mudhun—ular kuna sing diarani setan lan Iblis, sing ngapusi donya kabèh—dheweke dibuwang menyang bumi, lan malaikat-malaikate dibuwang bebarengan karo dheweke" (Wahyu 12:7–9). Gusti Yesus

Kristus mung nyebutaké prastawa iki kanthi cekak, ngendika yèn Panjenengané '*ndelok Setan tiba saka swarga kaya kilat*' (Lukas 10:18). Para rasul Petrus lan Yudas uga nyebutaké prastawa iki kanthi cekak, mung nyatakake yèn sawatara malaikat ora njaga kaluhurané nanging ninggalaké panggonan sing wis ditemtokaké kanggo wong-wong mau. Amarga iku, wong-wong mau diiket nganggo ranté pepeteng langgeng, ngentèni paukuman pungkasan saka Gusti Allah (2 Petrus 2:4; Yudas 6).

Cathetan: Nalika pisan maca petikan sing kakot mau, pamaos bisa uga mikir yèn perang iku kelakon ing alam malaékat nalika bumi wis ana. Nanging, amarga Kitab Wahyu asring nggabungaké pirang-pirang prastawa ing siji panglihatan—prastawa sing ora disambung miturut urutan wektu nanging miturut tema— kaya-kaya gambaran apokaliptik kuwi ora nyiratake yèn bumi wis ana nalika setan mbrontak marang Gusti, nanging luwih nuduhake yèn perang sing saiki dilakoni setan marang kita ing bumi sejatine diwiwiti ing Swarga; lan kaya déné dhèwèké kalah ing perang kuwi, mangkono uga dhèwèké bakal kalah ing perang saiki nalika Gusti rawuh lan maringi paukuman marang dhèwèké.

Pambandingan macem-macem wacan ing Kitab Suci nunjukake yèn sabab ambruké Lucifer iku **kesombongané** (Sir. 10:15; 1 Tim. 3:16). Nabi Yesaya kanthi cetha nggambaraké kesombongan Lucifer nalika nggambaraké dhèwèké kaya pangéran pagan sing sombong: "Kowe wis tiba saka swarga, ya Bintang Pagi, putraning esuk! Kowe wis dibuwang menyang bumi, kowe sing biyen ngendhegake bangsa-bangsa. Kowe kandha ing atimu: 'Aku bakal munggah menyang swarga; aku bakal ngunggahaké pangastanéku ngluwihi lintang-lintangé Gusti Allah; aku bakal lungguh ing gunungé pasamuwan, ing sisih lor sing adoh. Aku bakal munggah ngluwihi pucuk méga; aku bakal ndadékaké awakku kaya Sing Maha Luhur. Nanging kowe wis dibuwang menyang neraka, menyang jeroning donya ngisor" (Yesaya 14:12–15). Gambaran iki sing digambarake dening Yesaya dilengkapi dening nabi Yehezkiel, sing nggambarke Lintang Esuk ing wujud raja Tirus sing sombong:

"Kowe iku prangvetu kasampurnan, kebak kawicaksanan lan sampurna ing kaendahan. Kowe ana ing Eden, tamané Gusti Allah; saben watu mulia ngias sandhangmu. Rubi, topaz lan intan, krisolit, oniks, jasper, safir, karbunkel lan zamrud, lan emas—kabeh dipasang kanthi trampil ing pasangane lan digandhengake marang kowe—wis disiapake ing dina kowe diciptakake. Kowe iku kerub sing diurapi, dikirim kanggo nglindhungi, lan Aku wis netepake kowe ing peran kuwi. Kowe ana ing gunung suci Gusti Allah; kowe mlaku-mlaku ing antarané watu geni. Kowe tanpa cela ing lakumu wiwit dina kowe diciptakaké, nganti kabecikan ora ana ing kowe. Amarga akèh daganganmu, atimu kebak kaluputan, lan kowe wis nindakake dosa. Mula Aku nglontaraké kowe menyang lemah kaya wong sing najis; Aku ngusir kowe saka gunungé Gusti Allah, hai kerub sing maringi tedhungan, saka antarané watu geni. Amarga kaéndahanmu, atimu dadi sombong; amarga kamulyanmu, kowe mbuwang kawruhmu. Mula saka iku, aku bakal nundhukaké kowe menyang lemah; aku bakal nampilaké kowe ing isin ing ngarsané para raja" (Yehezkiel 28:12–18).

Mangkono, salah siji malaikat paling dhuwur, sing nggawa cahya ilahi, tiba saka Sumber Cahya amarga kesombongan lan dadi pepeteng lan wong sing nyebar kasedhihan. Dhèwèké nyoba padha karo Sing Maha Nggawé, nyolong kamulyan lan kakuwasané, nanging mung mbuktekaké sepira ciliké dhèwèké lan sepira ora ngucapaké panuwun. Amarga ora duwe daya kanggo maringi wong liya apa-apa sing sejati ana regane, dheweke nggawe goroh dadi piranti utama kanggo nggodha, nganti goroh mau kaya dadi sari pati jiwane. Kabeh sing diomongake, dilakoni, lan dijanjekake iku goroh paling blak-blakan, sanajan kadhang kala disamaraké kanthi trampil dadi kayadene bebener. Amarga dheweke tansah goroh, Kitab Suci maringi *jeneng Setan*—sing ing basa Ibrani tegesé '*panyebar fitnah*'. Ing basa Yunani, iki cocog karo jeneng '*iblis*'. Jeneng-jeneng liyane, kaya ta: ula, naga, Beelzebub, Belial, pangeran pepeteng, pangeran setan, mungsuh, pangeran donya iki, mungsuh umat

manungsa, wong jahat, lan sapiturute — nuduhake kekejemané lan sipat mbebayani saka tumindaké. Kitab Suci nyebut malaikat-malaikat sing mèlu dhèwèké minangka setan, iblis, roh najis utawa roh jahat.

Amarga wis kelangan akses menyang Swarga, setan banjur ngarahake kabèh perhatiané marang manungsa—sing diciptakaké suci lan polos. Bab katelu Kitab Kejadian nyritakaké rinciyan godaan marang manungsa pisanan. Nyadari yèn Hawa bakal luwih gampang kapengaruh tinimbang Adam, setan ngajak Hawa kanthi pitakon licik: 'Apa Gusti pancèn nglarang kowe mangan woh saka wit apa waé ing Taman?' Hawa, sing ora weruh tipuan ing pitakonan kuwi, nerangake marang sing nggodha apa sing diparingi idin lan apa sing dilarang. Amarga weruh Hawa minangka mitra sing polos lan cerewet, setan banjur miwiti mbujuk dheweke, nerangake manawa Gusti Allah, amarga iri, ora ngidini dheweke mangan saka wit pangawikan bab becik lan ala, nanging yèn padha ngrungokaké dhèwèké, ula kuwi, padha bakal dadi kaya déwa lan ngerti kabèh rahasia. Sawisé ng yakinaké Hawa kanggo nglanggar dhawuhé Gusti, dhèwèké banjur migunakaké dhèwèké kanggo nggodha Adam uga. Mangkono, nganggo racun matèni saka dosa, setan nyerang kodrat manungsa. Nunjukaké marang momen tragis iki ing uripé para wong tuwa kapisan kita, Sang Juruwilujeng nyebut setan '*pembunuh wiwitane*' (Yohanes 8:44).

Sawise nindakake dosa, manungsa kelangan kabungahan ing pangayoman karo Gusti Allah lan kasempatan kanggo manggon ing Eden. Keseimbangan antarane kekuwatan rohani lan jasmani padha rusak; padha dadi ringkih sacara moral lan gampang nindakake dosa. Sawise dadi wong sing dosa, padha kelangan akses menyang wit urip lan dadi fana. Panulis Kitab Kebijaksanaan Salomo ndeleng setan minangka panyebab sakabehe cilaka manungsa: '*Gusti Allah nggawe manungsa kanggo langgeng lan nggawe dheweke miturut gambarane Dhirine sing langgeng, nanging amarga iri setan, pati mlebu ing donya*' (Kebijaksanaan Salomo 2:23–24).

Sawise nyabet wong-wong sing polos nganggo sengatané sing mateni, ula iku bungah. Nanging Gusti maringi pratandha marang ula yèn perang sing wis diwiwiti kuwi durung rampung, nanging anyar diwiwiti. Dhèwèké, sing nggodha wanita, sawijining dina bakal dikalahaké déning Keturunané: '*Aku bakal nyebabaké*

permusuhan antarané kowe lan wanita, lan antarané keturunanmu lan Keturunané. Panjenengané bakal nggebuk sirahmu, lan kowé bakal nggebuk tumit Panjenengané' (Kejadian 3:15). Ramalan sing nggumunake iki nemtokake sajarah manungsa salajengipun, sing sejatine dadi perang antarané roh panggodha lan wong-wong sing ngupaya Gusti Allah. Ing pangertèn langsung, prakiran iki kawujud nalika Gusti Yesus Kristus, sawisé nandhang sangsara ing salib (sawisé *kena ing tumit*), ngremuk sirahé naga kuna. Banjur, ing salib, Gusti '*nyopot panguwasa-panguwasa lan kuwasa-kuwasa [ing kraton pepeteng] saka kakuwatane, ndadekake padha dadi tontonan umum, ngrebut kamenangan marang wong-wong mau lumantar salib'* (Kolose 2:15). Ing pangertèn sing luwih jembar, ramalan iki uga kawujud ing gesangé saben wong Kristen nalika, kanthi kuwasa Kristus, padha nolak panggodha (Lukas 10:19), sanadyan awaké dhéwé, kaya Kristus, kadhangkala ngalami sangsara jasmani.

Crita-crita sabanjure ing Prajanjian Lawas ora akèh nyebut bab setan. Nanging, mesthi wae padha nggambaraké dhèwèké minangka panggodha sing licik lan sing nyebar kabèh kabecikan. Mangkono, umpamané, setan nyerang Ayub sing bener kanthi lara sing nggegirisi saka sirah nganti sikil (Ayub 1:6–22); ngrebut raja Saul lan nyiksa dheweke (1 Raja-raja 16:14–15). Sétan nyuntikaké ing pikirané Daud pikiran angkuh kanggo ngetung rakyaté (2 Tawarikh 21:1). Iblis Asmodeus matèni bojoné Sarah, putriné Raguel (Tobit 3:8). Roh jahat digambarke nganggo sipat sing padha: iri, licik, lan tipu daya ing Kitab Raja-raja (3 Raja 22:19–23) lan ing Kitab Nabi Zakharia (Zakh. 3:1–2).

Ndeleng kasunyatan manawa manungsa pancen nduwé rasa agama sacara alamiah, setan nyoba nyimpangaké rasa agama iki, nuntun menyang takhayul lan fanatisme. Dheweke sing mulang manungsa supaya ngagungkaké kabèh jinis dewa palsu—kakuatan alam, lintang lan planet, pahlawan legendaris, kéwan, monster, lan kabèh sing bisa nggerakaké imajinasi manungsa primitif. Kabut dening takhayul, wong-wong pagan ora nyadari yèn kanthi ngluhuraké manéka benda, padha nyenengaké setan, sing nampa pangurmatan mau minangka haké dhéwé (Ulangan 32:17; 1 Korinta 10:20).

Panulisan ing Prajanjian Anyar babagan roh jahat. Panyebaran penyembahan berhala lan kabèh jinis takhayul nalika wektu lairé Kristus wis nyumbang marang dominasi sing kakehan saka roh jahat ing masyarakat manungsa. Tandha njaba saka dominasi iki yaiku anané akèh wong *sing* kesurupan—wong-wong sing diduwèni roh jahat. Sawise rawuh ing donya kita amarga welas asih marang manungsa, Gusti Yesus Kristus wiwit, sepisanan lan utamane, nylametake wong-wong saka tirani setan (Matt. 12:24–29; 1 Yoh. 3:8; Ibr. 2:14). Ing kaca-kaca Injil, pamaca bakal nemokake akèh cathetan bab panyembuhan wong-wong sing kesurupan setan (Mat. 4:24; 8:16; 9:31; Mrk. 1:32–34; Luk. 4:41; 8:2; 11:4). Crita bab panyembuhan bocah sing kesurupan setan (Mat. 17:14–21), putri saka wanita Kanaan (Mrk. 7:24–29), lan loro priya sing kesurupan setan saka Gadara (Mat. 8:28–34; Mrk. 5:1–19) diterangake kanthi luwih rinci tinimbang crita-crita liyane. Sing nggumunake ing kasus pungkasan yaiku ora mung siji, nanging sak *legiun* setan—tegesé akèh banget—sing nguwasani wong kuwi.

Panliten sing tliti marang cathetan Injil bab panyembuhan wong sing kesurupan setan nyakinke kita manawa crita-crita iki ora nyritakake epilepsi utawa gangguan saraf liyane, nanging khusus **ngusir** makhluk nyata, sanajan ora katon, sing kanthi sadar ala lan seneng nyiksa wong liya.

Kanggo mbukak kasangsaran sakabehe saka setan marang wong-wong sing ragu, Gusti sawijining wektu ngidini setan-setan mau pindhah saka wong mau menyang klompok babi sing lagi padha ngembala ing sacedhake. Mula, ing ngarepé wong akèh sing gumun, klompok gedhé babi galak padha mlayu menyang jurang, banjur nyemplung ing tlağa lan klelep ing kana (Markus 5:13). Fakta siji iki, yèn roh-roh mau langsung pindhah saka siji makhluk menyang makhluk liya, kanthi cetha mbantah yèn iki mung lara jiwa biasa. Maca Injil lan cathetan liya bab pangusiran setan mbukakake sakumpulan **gejala** tartamtu saka panguasaan setan. Kaping pisan, wong sing kesetanan nuduhake reaksi negatif marang kabèh sing suci lan ilahi. Contone, nalika ndeleng Kristus, wong-wong mau wiwit kejang-kejang. Ora arang setan-setan sing manggon ing wong sing cilaka iku ngenali Kristus

minangka Putraning Allah lan, lumantar cangkemé wong sing kesurupan, nyuwun marang Kristus supaya nundha paukamané lan aja ngutus menyang jurang (Matéus 8:29; Markus 5:7). Luwih saka kuwi, nalika padha rembugan, swarane wong sing kesurupan dadi ora alamiah, ora kaya manungsa. Cetha marang wong-wong ing sacedhake yèn sing ngomong kuwi dudu manungsa, nanging ana sing ngomong liwat dhèwèké. Pungkasané, sakwise setan kuwi lunga, wong sing biyèn kesurupan dadi wong normal manèh, lan kabèh pratandha kesurupan sirna tanpa tilas. Gejala-gejala tartamtu saka kesurupan setan iki uga bisa diamati ing wong-wong sing kesurupan saiki. Yen wong skeptis ora gelem pracaya marang mujijat, paling ora padha nyimpulake saka tingkah laku wong-wong sing kesurupan yèn donya roh pancèn ana. Kita bakal bali maneh mengko marang topik kesurupan setan.

Para Rasul ngusir setan. Nalika nyawisake para muridé kanggo misi pamedhar marang saindenging donya, Gusti, saliyané saka liya-liyané, maringi dhawuh marang *para muridé* supaya nerusaké pakaryan mbébasaké manungsa saka kekerasan setan: '*Lan Panjenengané miwiti ngutus wong-wong mau loro-loro [menyang kutha-kutha lan désa-désa] lan maringi wewenang marang roh-roh najis supaya bisa ngusir roh-roh mau*' (Mat. 10:1; Luk. 9:1; Mrk. 6:7). Para Rasul ora ngarep-arep roh najis bakal manut marang tembungé kanthi alus, mula nalika padha bali saka lelampahan misi kapisan, padha kanthi bungah nglapor marang Sang Juruwilujeng: '*Gusti, malah setan-setan padha manut marang kita ing Asmamu*' (Lukas 10:17). Banjur Gusti maringi pangestu kanthi luwih cetha manawa Panjenengané paring pakaryan marang para murid kanggo ngusir saben panguwasa gaib najis: '*Lirné, Aku wis maringi kowe kuwasa kanggo nginjak ula lan kalajengking, lan ngluwihi kabèh panguwasa mungsuh, lan ora ana apa-apa sing bakal nglarani kowe*' (Lukas 10:19). Sadurunge Panjenengané munggah menyang swarga, Gusti wis maringi pratandha yèn panguwasa setan bakal dikuwasani dadi pratandha ciri Gréja: '*Lan pratandha-pratandha iki bakal ngancani wong-wong sing pracaya: ing asmamu padha bakal ngusir setan ...*' (Markus 16:17).

Satemene, panyebaran Injil mesthi dibarengi karo ngusir roh-roh najis. Kitab Karya Para Rasul nyathet kasus-kasus panyembuhan wong-wong sing kesurupan setan, sing ditindakake dening Rasul Petrus (Kisah Para Rasul 5:16); banjur déning Rasul Filipus, nalika *'roh-roh najis metu saka akèh wong sing kesurupan, padha njerit'* (Kisah Para Rasul 8:7), lan sabanjuré déning Rasul Paulus, sing ngusir roh tenungan saka bocah wadon (Kisah Para Rasul 16:16–18). Malih, sih rahmaté Gusti kadhangkala makarya nganti kakehan, nganti nalika, umpamané, barang-barangé Rasul Paulus dilebokaké marang wong sing kesurupan, setan-setané metu saka wong sing kesrakat kuwi (Kisah Para Rasul 19:12).

Wiwit jaman para rasul, pandonga pangusiran setan wis dadi pérangan wigati saka sakramèn Baptisan. Nanging, sanadyan Gusti Yesus Kristus wis ngalahake pangéran pepeteng, nyopot kabèh panguwasaé marang manungsa, lan maringi Gréja kuwasa gedhé kanggo nglawan dhèwèké lan roh-roh najisé, kita kudu éling yèn nganti Dina Pangadilan, roh-roh najis kuwi bakal dadi bebaya gedhé lan langgeng tumrap saben-saben kita. Mulane, Gusti Yesus Kristus mulang kita supaya tansah ndedonga marang Gusti Allah: *'Aja nganti kita mlebu ing panggodha, nanging nylametna kita saka sing jahat.'* *'Tetep waspada lan ngati-ati,'* pangajabé Rasul Petrus marang umat Kristen, *'awit mungsuhmu, Iblis, ngubengi kaya singa sing nggerem, nggolèk wong sing bakal dipangan'* (1 Petrus 5:8).

Sawise diusir saka Swarga, setan lan iblis-iblisé wis nglumpukaké kegiatane ing sawijining alam sing cedhak karo kita—sing diarani 'alam rohani'. Setan nganggep wong-wong sing nentang iman Kristen utawa urip ing dosa minangka kawané lan migunakaké wong-wong mau kanggo perang nglawan Gréja. Miturut Rasul, wong-wong iki urip *"manut kersaning panguwasa ing angkasa, yaiku roh sing saiki makarya ing sajroning para putra-putri sing ora taat"* (Efesus 2:2).

Saiki ayo padha nyinaoni luwih rinci carane setan makarya ing antarané manungsa lan cara-cara sing digunakaké. Utamané, kita bakal mbahas kesurupan lan panguasaan déwa ala, uga cara-cara godaan lan perbudakan lumantar okultisme lan sihir.

Pendudukan setan lan pendudukan

Kitab Suci mbedakaké kesurupan setan saka kesurupan roh jahat lan lara jiwa alamiah (Mat. 4:24; 9:32–34; Mrk. 1:34; Luk. 7:21; 8:2). Amarga kerumitan alam manungsa sing luar biasa, angel nerangaké inti kesurupan setan kanthi tepat. Nanging cetha yèn kuwi béda karo pangaribawa setan semata, ing ngendi roh peteng nyoba nggoyang kersané wong marang dosa. Ing kahanan kaya ngono, wong mau isih nduwèni kendali tumrap tumindaké, lan sakabèhing godaan sing muncul bisa diusir liwat pandonga. Pamilikan dérah uga béda karo jinis pamilikan ing ngendi setan njupuk kendali marang pikiran lan kersané wong.

Kaya-kaya ing kasus kesurupan setan, roh jahat njupuk alih sistem **neuromuskular** awak — kaya nyelip ing antarané awak lan nyawa — saéngga wong iku kelangan kendali marang gerak-gerik lan tumindaké. Nanging, kudu dianggep yèn ing kasus kesurupan, roh jahat ora nduwèni kendali sakabèhé marang kakuwatan jiwa wong sing kesurupan: kakuwatan-kakuwatan kuwi mung ora bisa ngetokaké dhiri. Jiwa tetep, nganti sawatara, bisa mikir lan ngrasakaké kanthi mandhiri, nanging ora nduwèni daya sakabèhé kanggo ngontrol organ-organ awak.

Yen wong mbayangake nyawa kaya pianis lan badan kaya grand piano, roh jahat bisa diumpamaké kaya gorila galak sing maksa mlebu antarané pianis lan instrumèné lan kanthi panik nggebuk tuts. Amarga ora nduwé kendali marang awaké dhéwé, wong sing kesurupan dadi korban roh jahat sing wis ngabdiaké dhèwèké, lan mulané ora tanggung jawab marang tumindaké. Dhèwèké iku budaké roh jahat.

Pendudukan roh bisa ngetokake macem-macem pratandha ing njaba. Kadhangkala wong sing kesurupan dadi nesu lan ngrusak kabèh sing ana ing sakupenge, marakake wong-wong padha wedi. Ing wektu kuwi, asring padha nuduhake kekuwatan sing ora lumrah, kaya ta wong Gadara sing kesurupan, sing mecah kabèh ranté sing dienggo ngiket dhèwèké (Markus 5:4). Ing wektu sing padha, wong sing kesurupan uga nyebabake macem-macem tatu marang awake dhewe, kaya bocah lanang sing kesurupan sing saben ana purnama nyemplung ing geni utawa banyu (Matéus 17:15). Nanging kadhangkala kesurupan uga katon ing wujud sing luwih alus, nalika wong-wong sementara kelangan kemampuan alamiahé. Contone, Injil nyritakake bab wong bisu sing kesurupan setan, sing sakwise Gusti nylametake saka setan mau, banjur bisa ngomong kaya biyasane maneh; utawa, contone, wanita sing mbungkuk, sing bisa ngadeg lurus sawise Gusti nylametake saka setan. Wadon miskin iku wis mbungkuk suwéné 18 taun (Lukas 13:11).

Ing sawetara kasus, wong sing kesurupan setan nuduhaké kamampuan ndeleng masa depan lan ngandhani prakiraan. Contoné, Kitab Karya Para Rasul nyathet kasus sawijining wanita enom sing dadi peramal lan nggawa penghasilan gedhé marang tuwané kanthi prédhiksi masa depan wong. Nalika Rasul Paulus ngusir setan saka dheweke, dheweke kelangan kemampuan iki (Kisah Para Rasul 16:16–19). Sanadyan panguasaan setan wiwit sirna bareng sumebare iman Kristen, nanging isih ana nganti saiki.

Apa sing nyebabake kesurupan setan, lan sapa sing maringi roh jahat hak kanggo nguwasani wong lan nyiksa dheweke? Miturut Profesor Kurt Koch, sawijining pendeta Jerman sing nyawisake luwih saka 40 taun uripe kanggo masalah kesurupan setan lan nulis pirang-pirang panaliten utama babagan topik iki, ing kabeh kasus sing dingerteni dene, panyebab kesurupan setan yaiku minat marang ilmu gaib: apa wong iku dhéwé tau nglakoni ilmu gaib ing sawijining wektu ing uripé, utawa padha nggoleki layanan saka praktisi ilmu gaib, utawa ana wong ing kulawargané sing biyèn wis melu praktik kaya ngono. Kanthi 'ilmu gaib' kita tegesé kegiatan kaya ngundang roh, spiritualisme, ramalan nasib lan konsultasi karo tukang ramal, yoga, panyembuhan gaib, sihir putih lan sihir ireng,

lan sacara umum, kabèh kegiatan ing ngendi wong ngupaya pitulungan roh-roh sing wis mbelot (sanajan tanpa disadari). Mula, wong-wong sing melu okultisme ora mung ngancam awake dhéwé, nanging uga anak-anak lan cucu-cucuné.

Ing jaman saiki, jaman pambelotan saka Kristen lan minat marang okultisme sing saya mundhak, saya akèh wong dadi korban kekerasan roh jahat. Bener manawa para psikiater ora gelem ngakoni anané setan lan biasané nggolongaké kesurupan setan minangka penyakit jiwa alamiah. Nanging wong kang nduwé iman kudu mangertèni yèn ora ana obat-obatan utawa cara psikoterapi sing bisa ngusir roh jahat. Kuwasaé Gusti Allah sing dibutuhaké ing kéné.

Iki pratandha khas saka kesurupan setan sing mbedakake saka lara jiwa alamiah [Kurt E. Koch, 'Demonology Past and Present', Kregel Publications, Grand Rapids, Michigan, 1973, kaca 31–52].

Rasa sengit marang kabèh sing suci lan gegayutan karo Gusti Allah: Komuni Suci, salib, Kitab Suci, banyu suci, ikon, prosfora, dupa, pandonga, lan sapituruté. Luwih saka kuwi, wong sing kesurupan bisa ngrasakake anané benda suci sanajan didhelikake saka pandangane: kuwi ngganggu, nggawe lara, malah nggawa menyang kahanan kegilaan.

Owahan swara. Tandha iki ora katon ing gangguan saraf biasa. Amarga omongan dikontrol dening otak, sing setan ora nduwé kendali sakabehe—mung ing pita swara—tembung sing metu saka lambe wong sing kesurupan muni ora alamiah.

Clairvoyance. Setan ora ngerti masa depan, kaya malaikat uga ora ngerti: mung Gusti Allah sing ngerti. Nanging, setan ngerti jaman kepungkur lan nyekseni kahanan saiki luwih jero tinimbang wong biasa. Minangka roh, setan bisa meh langsung ngandhani wong sing nduwé kemampuan clairvoyance apa sing kedadeyan adoh, malah ing sisih liya donya, supaya sing ngrungokaké pracaya yèn wong kuwi ngerti masa

depan. Nalika wong sing nduwé kemampuan clairvoyance prédhiksi masa depan, kuwi mesthi mung dadi tebak-tebakan. Setan, amarga duwé akèh pengalaman urip lan kenal akèh wong, kadhangkala bisa prédhiksi kanthi cukup akurat apa sing bakal kelakon. Mesthi wae, kadhangkala prakiraan mau salah. Luwih maneh, kadhangkala prakiraane kelakon ora amarga pancen kuwi sing wis ditakdirake, nanging amarga wong iku dhéwé, sawisé yakin karo prakara sing ana gandhèngané karo masa depané, wiwit sacara ora sadar ngupaya nggayuh kuwi lan kanthi mangkono mbantu ngwujudaké prakiraan mau.

Panyembuhan dumadakan. Psikiater bisa mbutuhake pirang-pirang taun kanggo nyembuhake pasien sing lara jiwa. Nanging, pembebasan saka setan kelakon langsung, sawisé kuwi kabèh pratandha kesurupan ilang lan wong mau bali normal.

Pindahan dumadakan. Ana bebaya yèn roh jahat sing manggon ing wong sing kesurupan bisa pindhah dumadakan marang wong sing nyoba ngusir utawa marang anggota kulawargané. Tandha iki béda karo risiko 'menular' sing diadhepi dhokter lan psikiater. Wis dingerteni yèn wong sing kerep ngurusi wong lara jiwa bisa uga wiwit nuduhaké macem-macem kelainan jiwa. Nanging, pasiené dhéwé ora krasa lega merga dhokteré 'kena infeksi'. Nanging ing kasus pindhahé roh jahat, wong sing biyèn kesurupan mau bébas sakabèhé saka pangaribawa roh, déné wong liya kanthi dadakan uga kena pangaribawa roh kuwi.

Sanajan Gusti Yesus Kristus paring marang para muridé piranti kuwasa kanggo ngusir setan, ora saben wong pantes nindakake tugas iki. Perjanjian Anyar mbukak siji fakta sing nggumunake babagan roh najis, yaiku manawa padha ora ana kakuwatané ing ngarepé **jenengé Kristus**: Gusti Yesus Kristus nduwèni wewenang mutlak lan ora bisa dihindari marang roh-roh mau. Malah nalika Sang Juruwilaha isih urip ing donya, para rasul weruh ana sawijining wong sing ngusir setan nganggo jenengé Kristus. Kanthi bingung, para rasul ngandhani Kristus bab iki lan nyuwun idin kanggo nglarang wong liya iku nggunakake Asma-Ne. Nanging Gusti mangsuli

marang para rasul: *'Aja nglarang dheweke, amarga sapa wae sing ora mungsuh kowe, iku mèlu kowe'* (Lukas 9:50). Cetha manawa wong liya iku pancèn pracaya marang Kristus kanthi tulus, sanajan dheweke tetep mandhiri.

Nanging, mbabayani kanggo wong biasa nglawan roh najis, sanajan nganggo jenengé Kristus. Kitab Para Rasul nyritakaké kesan gedhé marang kabèh wong amarga mujijat para rasul sing ditindakaké ing jenengé Kristus, utamané nalika padha ngusir setan. Mula, anak-anaké sawijining imam Yahudi sing jenengé Sceva—sing dhéwé ora dadi wong Kristen nanging padha nglakoni sihir kanggo entuk bathi—karep nyoba cara anyar sing digunakaké para rasul. Mula padha miwiti nyebut jenengé Kristus kanggo ngusir roh jahat saka wong sing kesurupan. Tiba-tiba, wong sing kesurupan kuwi kandha marang wong-wong mau, *'Aku ngerti Gusti Yesus, lan aku ngerti Paulus, nanging kowe iki sapa?'* Lan langsung wae wong kuwi nyerbu marang para pangusir setan kuwi lan ngalahake wong-wong mau, nganti padha mlayu saka omah kuwi kanthi telanjang lan tatu (Kisah Para Rasul 19:14–17).

Saka kedadeyan iki, kita kudu nyimpulake manawa asmané Kristus kudu dipunpanjati kanthi iman lan pangajab sing ageng — kanggo kaslametan sawijining wong, lan ora kanggo kapentingan praktis utawa saka rasa sombong. Ing wektu sing padha, penting banget kanggo dilindhungi dhéwé déning kakuwatané Kristus, sing asalé saka urip Kristen. Umumé, bab ngusir setan luwih becik diserahkan marang wong-wong sing diwènèhi wewenang déning Gréja kanggo nindakake kuwi—imam, uskup, lan para sesepuh rohani. Sembarang semangat pribadi utawa prasangka ing bab iki pancen mbabayani banget. Setan iku mungsuh sing banget mbabayani lan licik. Wong sing kanthi sembrono nglawan dheweke kanthi terbuka bisa mbayar rega sing larang amarga kecerobohane.

Pendhudhukan béda karo kesurupan setan amarga ing pendhudhukan, Setan njupuk alih **pikiran** lan **kersané** wong. Ing kesurupan setan, Setan ngabdiaké awaké wong, nanging pikiran lan kersané isih relatif bébas, sanajan ora nduwé daya. Mesthi wae, setan ora bisa ngabdiake pikiran lan karsa kita kanthi paksa. Dheweke nggayuh iki alon-alon, amarga wong iku dhewe, liwat rasa ora seneng marang Gusti utawa urip dosa, tiba ing pangaribawane. Kita weruh conto panguasaan setan ing Yudas si Pengkhianat. Tembung Injil: *'Setan mlebu ing*

Yudas' (Lukas 22:3) — ora ateges kesurupan setan, nanging perbudakan **kersané** murid sing ngianat. Wiwitané, Yudas gabung karo para rasul amarga dorongan sing tulus lan tanpa pamrih. Nanging ora suwe dheweke wiwit adhem marang Kristus lan kuciwa karo tujuan misine. Supaya upayane ora sia-sia kabeh, dheweke wiwit nyolong dhuwit saka kas umum kanthi rahasia, sing diwenehake wong-wong becik kanggo kabutuhan para rasul lan mbantu wong mlarat. Dheweke dhéwé ora nyadari kepiye, sethithik demi sethithik, setan wis nglantarake pikirane lan wiwit nguwasani kersane. Pungkasané, ing Pesta Paskah Pungkasan, setan ngrebut kendhali sakabehe marang murid sing cilaka iku lan nuntun dhèwèké dhisik marang tumindak pengkhianatan sing keji, banjur marang bunuh diri.

Kita weruh conto liya saka panguasaan setan marang para pamimpin Yahudi lan ahli kitab sing mungsuh karo Kristus. Apa wae sing diomongake Panjenengané, padha mbantah lan nolak; apa wae sing ditindakake Panjenengané, sanadyan agung lan mulya, padha ngkritik lan ngolok-olok. Wong-wong sombong iki ora nyadari kepiye setan wis nguwasani pikiran lan kersané kanggo ngalangi pakaryan kaslametan manungsa. Mulane Gusti kandha marang wong-wong mau: *'Bapakmu iku setan, lan kowe kepengin nindakake karsa bapakmu'* (Yohanes 8:44). Wis ana akèh mungsuh Gusti kaya ngono sajrone sajarah Gréja, utamané nalika jaman revolusi ing tanah air kita sing suwé nandhang sangsara.

Wong-wong sing diduwèni setan ora mung wong sing bodho babagan agama utawa wong sing dosa biasa; nanging wong-wong sing *'pikirane wis kabut déning déwa jaman iki'* (2 Kor. 4:4) lan sing digunakaké kanggo perang nglawan Gusti Allah. Wong sing kesurupan setan iku korban sengsara saka Sing Jahat; wong sing diduwèni setan iku peladen aktifé.

Perangkap Sang Jahat:

'*Celaka donya amarga ana alangan,*' pangandikane Gusti; nanging Panjenengané langsung nambahaké: '*awit mesthi ana alangan sing bakal teka*' (Matéus 18:7). '*Mesthi ana*' — cetha, kanggo kabecikan kita dhéwé. Gusti ora kersa kita dadi sombong lan sembrono, nanging kersa kita tuwuh lan maju sacara rohani.

Gusti sawatara mbabaraké masalah godaan ing parabel suket sing ala. *Sing* nyebar *wiji* (Gusti) nyebar *wiji apik* (kabecikan) ing lampahé, déné *mungsuhé* (sétan) nyebar *suket sing ala* (godaan) ing antarané. Nalika *para abdi dalem*, yaiku , weruh gulma wis thukul, padha nyuwun idin marang tuwane *kanggo nyabut* gulma mau, nanging tuwane nolak lan kandha: '*Aja, supaya nalika nyabut gulma kowe ora nyabut gandum bebarengan karo gulma. Ayo loro-lorone thukul bebarengan nganti panèn*' (tegesé nganti paukuman). Mung sawisé kuwi '*para malaikat bakal nglumpukaké saka Kratoné kabèh godaan lan wong-wong sing nindakake tumindak ora adil, banjur mbuwang mau menyang tungku geni*' (Matéus 13:24–42). Kanthi tembung liya, mbusak godaan sadurungé wektuné bakal ngalangi proses pangembangan rohani manungsa.

Kaya ing alam tanduran lan kéwan perjuangan kanggo urip nuntun marang pangembangan spésiés sing luwih sampurna lan tahan banting, mangkono uga perjuangan nglawan godaan nuntun marang pambentukan jiwa sing luwih teguh lan luhur budi. Kaya logam mulia diuji nganggo geni, lan murid diuji nganggo ujian, mangkono uga warga mangsa ngarep ing Karajan Swarga diuji nganggo godaan (1 Pet. 1:7).

Saka ayat-ayat iki lan ayat-ayat liya ing Kitab Suci, katon yèn tumindak winates saka panggodha iku pérangan saka rancanganing Gusti Allah lan diparingi idin déning Panjenengané kanggo kabecikan manungsa. Gusti Allah ora maringi idin marang panggodha supaya mréntah sak karepé marang sapa waé kajaba marang wong-wong sing wis nyerah marang panggodha.

Kepiye carane nerangake yèn sawijining malaikat sing biyèn padhang sumunar lan cedhak karo Gusti Allah saiki malah njupuk pakaryan ngremehake lan ala banget, yaiku ngedorong manungsa menyang kabèh jinis kebejatan? Sawetara wong pracaya yèn dhèwèké, minangka sadis, éntuk kesenengan saka nyiksa wong liya. Iki pancèn bener, nanging ana alesan liya sing luwih wigati. Ayo padha eling manawa Lucifer tiba adoh saka Gusti amarga **kesombongan**. Dheweke kepengin padha karo Sang Pencipta ing kamulyan lan kakuwatan Panjenengané, nanging sawisé dikalahaké déning para malaikat sing tetep setya marang Gusti, saiki dheweke paling ora nyoba nguasani sak akèh manungsa sing bisa. Dheweke ora bisa nggayuh iki dhewekan nalika manungsa, sing nduwèni percikan kabecikan ing batiné, isih ana ing sangisoré pangayomaning Gusti. Kanggo nguwasani sapa waé, setan kudu luwih dhisik ngrusak moralé; iki dilakoni liwat **dosa**. Kanthi nggoda manungsa suwéné ewonan taun, setan wis nyempurnakaké seni ala iki. Iki taktik utamane:

Tipuan,

Kamampuan adaptasi,

Kelancaran,

Ketekunan,

Tipuan.

Supaya wong nyerah marang godaan, sepisanan kudu keliru nganggep godaan iku minangka kepinginané dhéwé: banjur dhèwèké dhéwé bakal ngupaya kanthi tekun kanggo nggayuh apa sing dianggep wigati kanggo kabagyan

lan karaharjané. Mula setan **ndhelikaké** anané kanthi macem-macem cara lan nyumput ing balik kahanan sing dianggep nguntungaké. Sateruse, sadurunge nggodha wong, setan titeni kanthi teliti wataké wong mau, kecenderungan lan kelemahané, banjur **nyetel** godhaané manut kahanan kuwi.

Kisah ing ngisor iki saka Kitab Para Rasul nerangake cara godaan iki. Para Kristen wiwitan urip guyub rukun lan nyawiji nganti padha nduwèni kabèh barang bebarengan. Para sing luwih sugih ing antarané padha adol bandha supaya asilé bisa mbantu sedulur-seduluré sing butuh. Amarga katresnan sedulur sing tulus kaya ngono, ora ana siji waé wong Kristen sing kekurangan, lan wong njaba nganggep wong-wong mau minangka tuladha kanggo sakabehing masyarakat. Mula ana wong jenenge Ananias, wong sugih, wedi dianggep serakah, mutusaké adol tanahé uga lan nyumbang asilé kanggo kabutuhan komunitas. Nanging supaya ora dadi mlarat saktenané, dhèwèké ngapusi karo garwané Sapphira, mung mènèhi para rasul pérangan saka asil adol kuwi, déné sisane disimpen kanggo jaga-jaga. Miturut prinsip, iku haké kanggo ngatur kagungané dhéwé. Penipuané ana ing kasunyatan yèn padha kepéngin katon sakabèhé tanpa pamrih. Nalika Ananias nggawa sawatara dhuwité marang rasul Petrus lan kanthi khidmat ngumumaké yèn dhèwèké nyumbang kabèh kagungané, rasul mau, lumantar wahyu ilahi, nyadari yèn Ananias ngapusi dhèwèké lan kandha: *'Ananias! Ngapa kowe ngidini Setan nyelehake ing atimu kanggo goroh marang Roh Suci lan nahan bagean saka rega tanah kuwi? Apa sing dadi duwitému dudu duwitému dhéwé—? ... Kowe ora goroh marang manungsa nanging marang Gusti Allah'* (Kisah Para Rasul 5:1–11). Sawisé krungu tembung-tembung kuwi, Ananias tiba mati ing papan kuwi.

Kita weruh carane setan kanthi trampil nguntungake rasa wedi lan kesombongan Ananias. Ananias kagandheng banget karo bandha-bandhane, nanging uga kepengin dianggep dermawan. Mula setan menehi usulan kompromi sing cemerlang: cara supaya dheweke tetep nduwé bandha-bandhane lan ing wektu sing padha éntuk pangalembana saka kabèh wong. Yen Ananias jujur ngakoni yen dheweke nyumbang mung sawenehing bagean saka dhuwite, mesthine ora ana sing salah. Nanging amarga kesombongan, dheweke nggunakake tipuan.

Dheweke bisa uga ngapusi manungsa, nanging ora Gusti Allah, amarga Gusti wis janji maringi ganjaran ageng marang sapa wae sing nyumbangake bandha marang wong mlarat lan ngetutake Panjenengané, nampa salib kamlaratan.

Gradualisme iku senjata liya sing digunakake godaan supaya bisa kasil. Nganggo kauntungan saka rasa ora seneng manungsa marang ala, setan ngajak dheweke supaya lumaku alit-alit nindakake dosa, ing wujud panyimpangan cilik. Ing wektu sing padha, setan menehi jaminan marang manungsa manawa iki mung bakal dadi panyimpangan sakpisan saka norma lan sawise entuk apa sing dikarepake, dheweke bakal tetep dadi wong jujur lan luhur budi. Yen wong nyerah marang godaan, setan banjur nyaranake supaya nindakake dosa liya sing padha, nanging luwih abot — maneh kanthi alesan minangka penyimpangan 'cilik' saka norma. "Kowe bakal tobat mengko," panglipur panggodha mau. Mula, nalika wong nyerah marang godaan, dheweke saya jero mlebu ing lendhut dosa, tanpa nyadari yen dheweke wis dadi budak tanpa daya saka napsu dheweke lan dadi mangsa pangeran pepeteng.

Ayo padha njlentrehake bab iki nganggo conto ing ngisor iki. Contone, ana wong sing ora disangka-sangka nemokake dompet sing tiba ing lemah nalika lagi metu. Nalika mbukak, dheweke weruh ana dhuwit ing njero. Sakwise kuwi, dheweke uga nemokake kertu ing dompet sing ana jeneng lan alamat pamilik. Pikirane sing sepisanan yaiku mbalekake barang kuwi sakcepete. Nanging banjur godha bisik ing kupinge manawa luwih wicaksana nyimpen barang sing ditemokake kuwi: 'Lha, iki kaya-kaya Gusti wis ngutus dhuwit iki marang kowe ing wektu kang angel. Lan iki dudu maling, awit dhuwit kuwi ana ing panggonan sing ketok lan sapa wae bisa njupuk.' Ing wektu iki, nuranine nyampur tangan lan kandha marang dheweke yen njupuk barang duwene wong liya iku dosa, lan dheweke kudu nyoba golek sing duwe. Dheweke uga butuh dhuwit iki. Nanging setan nantang swara nuranine lan kanthi logis mbuktekake marang wong iku yen ora, kabeh apik-apik wae: kowe ora nyelupake tangan ing kanthong wong liya; apa sing kowe temokake iku duwene kowe. Yen wong ngrungokake swara nurani

lan mbalekake apa sing ditemokake, dheweke bakal ngrasakake kepuasan batin amarga wis tumindak jujur lan ora nyalahgunakake kasangsaran wong liya. Nanging, yen padha nyerah marang godaan, setan bakal nyurung dheweke menyang tumindak liya sing luwih ora jujur, kanthi tujuan ngowahi dheweke dadi penipu, maling, lan perampok.

Metode setan kanggo nggodha alon-alon bisa katon kanthi cetha ing conto Yudas — salah siji saka rolas rasul. Yudas, sing njabat bendahara, ngurusi kothak ing ngendi wong-wong nyelehake sumbangan kanggo kabutuhan para rasul lan kanggo disalurkan marang wong mlarat. Ngurusi dhuwit mesthi dadi sumber godaan, lan kaya sing kita deleng saka Injil, Yudas nyerah marang godaan kuwi. Dheweke wiwit, sethithik demi sethithik, 'nyilih' saka kothak umum kanggo kabutuhane dhewe. Amarga welas asih marang wong sing dosa, Gusti nyoba alus ngelingake Yudas, nanging ora ana asile. Tanpa disadari, Yudas dadi maling. Ing pungkasan, keserakahané ngrebut atiné nganti dhèwèké ngiyanati Gustiné kanthi telung puluh pérak. Mangkono, sethithik demi sethithik, setan nguwasani salah siji murid paling cedhaké Kristus lan nuntun dhèwèké marang dosa gedhé lan bunuh diri.

Amarga ora duwe akses langsung marang kersané manungsa, setan nyoba ngaruhaké liwat pikiran lan raos, sing banjur gumantung marang kesan saka njaba. Mula saka iku, setan ngupaya banget kanggo nampilaké bab-bab sing nggodha marang kuping lan mripat kita. Mung nalika wong nyerah marang pikiran lan perasaan dosa, setan banjur nguwasani kersané lan nyekel dheweke.

Setan njupuk kauntungan saka sifat kita sing gampang ganti-ganti. Dhèwèké ngerti yèn sacara prinsip sapa waé—sanajan wis ngalahaké godaan sewu kaping—tansah bisa klelep ing dosa ing sakedhap santai utawa ceroboh. Mula dhèwèké ora ninggalaké wong tentrem nganti ambegan pungkasané. Sawise gagal karo godaan liyane, dheweke **tetep sabar** nggenteni wektu, nggenteni kesempatan anyar kanggo nyoba maneh nggawa wong menyang dosa. Minangka psikolog sing wis pengalaman, setan ngerti yen manungsa paling ringkih nalika kesel lan sedhih. Ing wektu liyane, dheweke mung nggenteni wong supaya waspada lan ati-ati dadi kendho. Banjur, ing

wektu kaya ngono, setan teka, nyerbu wong kuwi kaya angin kenceng lan nyurung dheweke pas menyang dosa sing paling gampang nggodha dheweke.

Mung amarga ketekunané, setan bisa nggodha wong sing paling sholeh ing jaman Prajanjian Lawas — Raja Daud. Daud, sawisé ngliwati pirang-pirang panganiayaan lan cobaan urip, pungkasane munggah ing tahta Israel. Mungsuh-mungsuhé padha wedi, perang mandheg, taun-taun kamakmuran tentrem teka, lan Daud rada ngendhokaké kewaspadaané. Mula, sawijining sonten, nalika piyambakipun munggah ing atap omahipun, piyambakipun mirsani sawijining wanita ayu adus ing kolam ing omah jejere. Pangeran penasaran sapa wanita iku. Ternyata dheweke Bathsheba, bojone salah siji perwira tinggi ing pasukané. Kenalan karo tangga teparo sing ayu iku banjur dadi napsu, lan pangeran nindakake dosa. Bathsheba ngandhut amarga hubungan gelap kuwi, sing miturut hukum Yahudi kena paukuman rajam. Kanggo nylametake Bathsheba saka pati isin lan nyeri, Daud kanthi cepet ngutus bojone bali saka perang, supaya dheweke bisa nginep bareng Bathsheba lan pracaya yèn Bathsheba ngandhut saka dheweke. Nanging amarga sebab tartamtu, bojone Bathsheba ora gelem manggon bareng karo dheweke lan ora suwe bali menyang pasukané sing lagi ngurung sawijining kutha mungsuh. Kahanan katon putus asa, mula setan maringi usulan pinter marang Daud: ngirim Uria, bojone Batsyba, menyang panggonan paling mbebayani ing medan perang, supaya dheweke mati kena panah mungsuh. Sejatine, nalika Uria wis ana ing garis ngarep, dhèwèké kena panah mungsuh lan mati, banjur Daud nduwé kasempatan kanggo nikah karo jandhèné lan nyumputaké dosa zinahé. Luwih manèh, setan wis nggelapké pikirané Daud nganti dhèwèké ora bisa mangertèni sepira nggegirisé dosa ganda sing dilakoni. Mung sawisé nabi Natan, ing sawijining parabel sing digawé, meksa sang raja maringi paukuman marang kasus sing padha, Dawud sadar yèn dhèwèké wis maringi paukuman marang dhèwèké dhéwé. Kanthi ngeri, dhèwèké nyungkur ing dhengkul ing ngarsané Gusti lan miwiti tobat ing ngarsané akèh wong (2 Samuel, bab 11). Dheweke ora tau bisa ngapura awake dhewe amarga dosa iki lan tansah tobat sajrone uripe, ninggalake pandonga tobatipun (Mazmur 50), sing nganti saiki isih nyentuh ati

para wong sing tobat. Mangkono Gusti sing welas asih nylametake manungsa sing bener nanging tiba saka jebakan setan.

Liwat prastawa iki lan prastawa-prastawa sing padha, Gusti mulang kita supaya aja sombong: *'Sapa waé sing nganggep yèn dhèwèké wis ajeg, kudu ngati-ati supaya ora tiba'* (1 Kor. 10:12). Yen setan, kanthi kawani tanpa wates, wani nggodha malah Sang Juruwilujeng (Mat. 4:3–10), sapa sing aman saka tipuané? Mula, nalika ngelingake kita, Gusti mulang: *'Roh kersa, nanging daging ringkih. Tansah waspada lan ndedonga, supaya kowe ora tiba ing panggoda'* (Matéus 26:41).

Metode utama setan, sing nyusup ing kabèh pakaryané lan hakikaté, yaiku **goroh**—goroh ing endi-endi lan kapan waé—goroh sing paling blak-blakan lan tanpa isin, nanging asring diparingi bumbu bebener supaya luwih meyakinkan! Mulane Gusti nyebut dheweke minangka *"pembohong lan bapaké kabohongan"* (Yohanes 8:44).

Setan ngupaya **ngowahi** kabeh nganti ora bisa dikenali ing pikiran kita: dheweke nggambarke alangan cilik dadi tragedi gedhe sing ora bisa dibalekake; lan kesenangan sepele utawa bathi sementara dadi perkara paling penting, meh dadi tujuan urip. Kanthi nggodha kita supaya dosa, dheweke menèhi keyakinan manawa iki kelemahan sing pancen alamiah lan bisa diapura. Lan nalika ana wong sing dosa, Setan nyemplungake dheweke ing kuciwa lan nandur kapercayan manawa dheweke wis langgeng nesuaké Sang Pencipta lan mula ora ana gunané tobat. Setan ngyakinake wong sing kesengsem karo hawa napsu manawa dheweke ringkih banget nganti ora wani nyoba mbenerake awake dhewe. Kanggo wong sing nglakoni urip suci, setan nyoba nuntun dheweke menyang kesombongan. Dheweke nampilake omongan para filsuf lan macem-macem karangan agama minangka wahyu sing nggumunake, nalika nggambarke piwulang Injil minangka mboseni lan aneh. Dheweke nyoba nyasarake wong-wong sing ngupaya kanthi kabeh kekuwatane kanggo urip rohani liwat kesombongan lan keangkuhan. Kadhangkala dheweke malah muncul ing wujud malaikat padhang utawa Kristus piyambak, supaya wong mau bisa mbayangake yen dheweke luwih unggul tinimbang wong liya (2 Kor. 11:14). Ing uripe para wali,

ana akeh crita babagan kepiye, liwat panglihatan kaya ngono, dheweke nggodha para asketis sing wis nggayuh pucuking rohani sing dhuwur.

Ngrasukake rasa ngelak kuwasa sing ora bisa dipunpadamake, setan ora ngirit upaya utawa wektu kanggo ngowahi saben kelemahan manungsa dadi napsu sing ora bisa dikendhaleni lan nggrantesake. Iblis kepéngin manungsa ngrusak awaké dhéwé sakabèhé lan dadi luwih ala tinimbang kéwan. Banjur, lumantar dosa, Iblis éntuk kuwasa marang manungsa lan ndadèkaké dhèwèké dadi budhak lan piranti sing manut.

Nanging amarga Gusti Yesus Kristus, kuwasa setan ora langgeng, lan ranté wesié luwih ringkih tinimbang jaring laba-laba. Cukup wong dosa mbalèk marang Gusti kanthi tobat, lan kabèh kuwasa setan ambruk kaya omah kartu. *'Kanggo maksud iki Putraning Allah rawuh, kanggo ngrusak pakaryané setan'* (1 Yohanes 3:8). Gusti piyambak sing Maha Kuwasa sing ngiket wong kuwat lan nyaplok bandha-bandhané (Matéus 12:29). Mula saka iku, ayo padha cepet-cepet marani Sang Juruwilujeng kanggo pitulungan lan pangayoman. Kanthi iman sing teguh lan urip sing luhur, ayo padha nglawan roh sing wis tiba, lan dheweke bakal mlayu saka kita, kaya sing wis dijanjekake (Yakobus 4:7),

Godha Okultisme

"Roh kanthi cetha ngandika yèn ing jaman pungkasan ana sawatara wong bakal ninggalaké pracaya lan mèlu roh-roh sing ngapusi lan piwulangé para setan" (1 Tim. 4:1).

Kaya bocah sing nyedhak marang ibuné, manungsa kanthi naluriah nyedhak marang Gusti Allah — utamané ing wektu-wektu angel ing urip. Ing Gusti, padha ndeleng Bapa Surgani, sing kepengin kabecikané lan bisa nindakake apa sing mokal. Gusti Yesus Kristus wis janji: *'Nyuwun, lan kowe bakal diparingi; nggoleki, lan kowe bakal nemokake; ngetokake, lan lawang bakal dibukak kanggo kowe'* (Mat. 7:7). Ana sing nyuwun marasake raga,

pitulungan ing pakaryan, panguatan kulawargané, utawa kabecikan anak-anaké; ana uga sing nyuwun panguatan iman, pituduh ing pandonga, utawa Roh Suci—saben miturut tingkat rohani dhéwé-dhéwé. Nanging Gusti nampa panyuwunan saka kabèh sing nyuwun marang Panjenengané kanthi iman sing tulus lan semangat.

Saliyane ndadekake pitulungan Gusti teka marang kita, pandonga uga wigati amarga ngrembakaake tuwuhé batin wong. Iki amarga pandonga ora monolog, nanging **paguneman** ing ngendi Gusti mangsuli marang jiwa lan madhang nganggo sih rahmaté Roh Suci. Kanthi padhanging donya batin manungsa, Gusti mulang supaya padha ngupaya ora mung babagan materi lan sing sementara, nanging luwih saka iku, ngupaya sing langgeng lan sing pancen duwé rega. Wong sing rembugan karo Gusti ing pandonga bakal nyadari yèn Gusti iku Maha Agung lan Maha Kuwasa, kebak katresnan, nanging uga adil, kang ngarepake pangurmatan. Panjenengané ora bisa dimanipulasi kaya kakuwatan buta. Panjenengané iku Rama, sing kudu ditaati. Mula saka iku, pengalaman pribadi ing pandonga, sing wiwitane muncul amarga kabutuhan tartamtu, nyumbang **marang kasampurnan moral** sawijining wong lan nuntun wong mau marang kabecikan paling dhuwur—Panguwasa Swarga.

Sing kebalikané sakabehé saka religiusitas sing séhat kaya ngono, sing adhedhasar iman lan patuh marang Gusti Allah, yaiku spiritualitas peteng sing ora séhat saka ilmu gaib. Ing kéné uga ana unsur gaib lan upaya golek pitulungan—nanging pitulungan digoleki ora saka Sang Pencipta, nanging saka roh-roh kang diraguhi utawa kekuwatan gaib sing misterius. Nalika iman sing sehat marang Gusti ndadekake manungsa luhur, iman okultisme sing ora sehat malah nglarani rohani. Iku mung fokus marang bab donya, bab-bab remeh, lan dosa. Tujuan praktik okultisme iku murni utilitarian: mbukak rahasia, nggayuh kasuksesan donya, menangake katresnan wong, nambahake kesehatan, njupuk bio-energi, ngembangake potensi, mbales dendam marang mungsuh, utawa mung 'main-main' karo sing misterius. Akeh wong kepincut amarga kabeh iki bisa digayuh tanpa usaha fisik lan tanpa nglanggar hukum negara.

Nalika nyedhak marang Gusti Allah marakake wong tangi nurani lan nyurung wong supaya tobat lan mbenerake awake dhewe, praktik gaib kosok baline ora ngetokake kewajiban moral apa wae: njupuk apa sing dikarepake lan nikmati! Kabebasan sing katon saka kewajiban moral iki koyo dadi daya tarik utama saka ilmu gaib. Nanging, kaya sing bakal kita deleng mengko, roh-roh sing gelem nulungi saka donya liya kuwi ora altruistik, lan ora suwe utawa suwe maneh wong bakal mbayar rega sing larang kanggo kabecikan sing ditampa. Mung ing wiwitan kabeh katon gampang lan prasaja.

Okultisme iku wis ana wiwit manungsa ana. Nggelemi woh sing dilarang ing Taman Eden iku upaya pisanan manungsa kanggo entuk kawruh lan katrampilan luar biasa liwat cara-cara gaib (deleng Kitab Kejadian, Bab 3). Dukun, shaman, ahli sihir mayit, lan sapiturute wis ana wiwit biyen, nanging umume ana ing 'dunia bawah tanah'. Sing wigati kanggo jaman kita yaiku tambahé popularitas lan daya tarik marang macem-macem wujud okultisme, kaya sing kabuktèkaké déning akèh panaliten kontemporer sing serius. Mangkono, Mircea Eliade, sawijining sarjana agama komparatif lan okultisme ing Universitas Chicago, nyatakake ing bukuné **Occultism, Witchcraft and Cultural Fashions**: "Minangka sejarawan agama, aku ora bisa ora kagèt marang popularitasé ilmu sihir sing gedhé banget ing kabudayan lan subkultur Kulon saiki. Ing wektu sing padha, kagum marang ilmu sihir iki mung pérangan saka tren sing luwih amba, yaiku: minaté sing saya mundhak marang kabèh jinis ilmu gaib lan esoterik" (The University Press, Chicago IL 1976). Ing sangisore pangaribawa gerakan 'New Age' sing saiki lagi modis, ewonan wong ing AS ngaku dadi '*channelers*' (medium) lan '*psychics*' (peramal), lan yuta-yuta wong padha nyuwun pitutur lan layanan marang wong-wong mau, lan padha kagum marang literaturé. Sawetara channelers iki kondhang ing kalangan seni lan televisi. Ing Éropah, Kanada, Brasil, Rusia, lan negara-negara liya uga, ana paningkatan minat sing katon marang bab-bab gaib. Pengaruh gagasan okultisme malah wis wiwit nyusup menyang disiplin akademik serius kaya psikologi, kedokteran, filsafat, arkeologi, lan sapiturute. Sekta pseudo-Kristen wis wiwit muncul, nyebarake gagasan okultisme kuna sing disamaraké nganggo istilah

pseudosains lan Kristen. Ing toko buku, ana bagean khusus kanggo gerakan 'New Age'. Bagean iki kebak judhul kaya: 'Witches in the Middle Ages', 'Sihir Mesir Kuna', 'Sajarah Organisasi Rahasia', 'Ular lan Pelangi', 'Tembung Rahasia Dukun lan Zombi Haiti', 'Ensiklopedia Kawruh Kuna lan Larangan', 'Saka Kabbalah nganti Donya Astral: Energi Mental lan Rahasia Hubungan Intim', 'Kitab Ajaib Suci: Sumber Peteng Penting saka Kawruh Gaib', 'Kamus Penyihir Modern: Kabeh sing Kowe Perlu Ngerti Kanggo Nglakoni Mantra', 'Capai Kepentinganmu liwat Energi Gaib', 'Levitasi – Apa Iku lan Kepiye Carane Nglakoni'.

Dr Walter R. Martin, sawijining ahli terkemuka babagan kultus ing Amerika, ngaku yèn 60 persen wong Amerika nglakoni teknik gaib ing siji utawa liya utawa kasengsem marang gaib. Ana luwih saka 3.000 penerbit buku lan majalah okultisme, kanthi omset tahunan gabungan sepuluh milyar dolar. Malah majalah arus utama, sing biyasane ora kasengsem ing babagan iki, nerbitake artikel babagan teknik okultisme, pratandha astrologi, penyembuhan kristal, lan sapiturute. Ing Rusia uga, kepincut marang ilmu gaib saya nyebar kaya epidemi. Kasunyatan sing nyedhihaké iki nuduhaké degenerasi spiritual masyarakat modhèrn lan maringi pratandha yèn Rawuhe Kristus kaping Pindho wis cedhak.

Tembung '*occultism*' asalé saka basa Latin '*occultus*', sing artiné 'prekara sing didhelikaké lan ora bisa diakses déning mayoritas'. Jagad gaib nyakup manéka fenomena lan kegiatan sing ora bisa diterangaké sing nggerakaké kekuwatan misterius sing ora fisik. Praktik okultisme ngupaya tujuan-tujuan ing ngisor iki: 1) kanggo entuk kawruh sing ora bisa diakses nganggo cara fisik lumrah; 2) kanggo nyambung karo roh utawa kekuwatan gaib; 3) kanggo sinau carane ngatur roh utawa kekuwatan kasebut. Iki sawetara dhaptar parsial piwulang lan praktik okultisme: ramalan nasib profesional, astrologi, palmistri, numerologi, teosofi (The Blavatsky Society), Kabbalah, antroposofi, spiritualisme, lelungan astral, sawetara wujud mistisisme, meditasi transendental, mediumship utawa channelling, yoga, panyembuhan psikis (non-konvensional), terapi biofield, koding ritual, shamanisme, ilmu sihir, lan kabèh wujud sihir putih lan sihir ireng.

Saiki, ajaran gaib sing dikenal minangka 'New Age' saya populer, amarga wis nyerap akèh ajaran gaib lawas. Sawetara sekte lan kultus modhèren muncul liwat 'wahyu' saka roh, utawa nyakup unsur-unsur okultisme lan nerapaké praktik gaib. Antarane kuwi, sing kudu kasebut yaiku: Ordo Rosicrucian, piwulang Roerich ('Etika Urip' utawa 'Agni Yoga'), Paguyuban Sedulur Putih, paguyuban-paguyuban E. Blavatsky, gerakan 'New Age', sekte Aum Shinrikyo, Krishnaisme, Lucius Trust (Alice Bailey), Eckankar (Paul Twitchell), Anak-Anaké Gusti (David Berg), Gréja Unifikasi (Sun Moon), Masyarakat Antroposofi (Rudolf Steiner), Astara (Earlyne Chaney), gréja Mormon (Joseph Smith karo malaikaté Moroni), Christian Science (Mary Baker Eddy) lan liya-liyané.

Apa sing nyurung wong-wong sing wis tercerahkan ing abad kaping rong puluh ngalih marang upaya-upaya sing ora ilmiah lan diraguhi kaya ngundang arwah? Wangsulané ana ing kasunyatan yèn sains lan doktrin materialis waé ora bisa nyukupi aspirasi paling dhuwur manungsa. Ana sawijining bab ing saben kita sing ngupaya sing luwih luhur, sing spiritual, lan ngidam-idam jawaban kanggo pitakon dhasar: kenapa kita urip; apa ana donya liya lan wujud eksistensi sing luwih sampurna; apa sing ngenteni kita sawise mati; lan apa ana , kekuwatan non-fisik sing bisa mbantu manungsa ngluwihi hukum fisika lan nggayuh kabagyan langgeng? Mula saka iku, tanpa ngerti utawa ngliwakake piwulang Kristen, wong-wong padha ngalih menyang piwulang esoterik. Piwulang-piwulang iki ngaku bisa mangsuli pitakon jero lan dhasar babagan eksistensi lan mbukak akses menyang kekuwatan non-fisik. Nanging jawaban-jawaban kuwi palsu, lan cara-cara sing diwulangake mbebayani. Sing paling medeni yaiku kuwi ngendhegake rasa wedi marang Gusti Allah lan rasa tanggung jawab marang tumindaké. Roh-roh sing wis tiba nancepake kapercayan marang praktisi okultisme anyar manawa ora ana paukuman saka Gusti Allah utawa sangsara langgeng; malah kosok baline, padha ngaku manawa kabeh iku gampang lan nyenengake. Mula saka iku, nggedhekaké kawruhmu lan nyerep kakuwatan sing ditawakake marang kowe. Lan pancen, kadhangkala minangka asil saka praktik gaib, sawijining wong ngembangaké kamampuan luar biasa — telepati, clairvoyance, kamampuan 'nyembuh nganggo biofield dhéwé' utawa mindhahaké barang

saka adoh (telekinesis), lan sapituruté. Nanging, kaya sing bakal kita deleng, kabisan-kabisan iki ora muncul kanthi sendirine, nanging kanthi **pitulungan roh najis**, mula iku banget mbebayani lan ngrusak. Sejatine, supaya ora medeni pamula sing polos, setan-setan licik ndhelikake anané lan nyamar dadi: a) roh ngumbara sing ora mbebayani, utawa b) energi non-fisik sing impersonal, sumebar ing saindenging jagad raya utawa kasembunyi ing jeroné manungsa. Ayo padha mriksa nganti pira gagasan-gagasan sing dianut para okultis kuwi cocog karo kasunyatan.

a) Sifat roh-roh gaib

Komunikasi karo roh dumadi liwat *spiritualisme* utawa *mediumship*. Sajarah panggil arwah (spiritisme) wis ana wiwit jaman kuna. Uga kasebut ing Kitab Suci minangka praktik sing dilarang Gusti Allah lan dianggep dosa: *'Aja mbalik marang wong sing nelpon arwah mati, lan aja menyang dukun, lan aja ngotori awakmu nganggo kuwi' (Imamat 19:31). 'Yen ana nyawa sing nyandhak marang wong sing nelpon pati lan marang dukun, lan mèlu marang laku sundalé, Aku bakal ngadhepi nyawa kuwi lan mbusak saka antarané bangsaku' (Imamat 20:6, 20:27)*. Ing séance spiritualis, roh mau nampilaké wujudé kaya penampakan utawa liwat pangaribawa marang piranti-piranti, contoné mindhahaké piring cilik, ngetuk meja, ngoyak-oyak pendulum (papan Ouija), lan sapituruté. Ing séances médiumistik, médium ing kahanan kaya trance nyerahake awaké marang roh, sing kanthi mlebu ing wong kuwi njupuk kendali marang anggota awaké, nindakake macem-macem tumindak liwat wong kuwi lan nyampekake macem-macem wahyu. Gerakan 'New Age' modhèren ngetokaké persis wujud kapindho iki saka komunikasi karo roh (utawa 'kekuwatan'), sing dijenengi 'channelling' (saka tembung Inggris 'channel', tegesé 'ngeteraké'). Nalika médium (channeller) mlebu ing kahanan kaya trance, otot-otot rai lan lambéné wiwit kejang tanpa dikarepaké. Nalika roh iku pancèn nguwasani médium, ana owah-owahan irama ambegané, lan ekspresi raié malih, kadhangkala nganti ora bisa dikenal. Swarané uga malih, mula swara wanita, umpamané,

wiwit muni kaya swara priya bass. Sawisé metu saka trance, wong kuwi ora éling apa sing kelakon marangé utawa apa sing diomongaké nalika ana ing kahanan médiumistik. Wiwitane, roh ora wani mlebu medium tanpa idin, lan medium kudu ngajak supaya mlebu. Nanging, sawisé pirang-pirang séance mediumistik, panguasaan roh bisa dadi ora dikarepake lan spontan, lan medium dadi tundhuk marang roh mau.

Ora ana sangsi manawa ana akèh penipu ing antarané spiritualis lan médium. Nanging, ana uga akèh praktisi sejati sing pancèn komunikasi karo makhluk saka alam liya lan nampa saka wong-wong mau kawruh lan kabisan sing ora bisa diakses wong liya. Mayoritas besar para channelers lan spiritualis biasa ora ngerti sepira **licik lan mbebayani** makhluk-makhluk sing dipercaya. Iki adoh saka dadi jiwa-jiwa sing ora mbebayani lan ngumbara, uga dudu kekuwatan alam sing ora pribadi. Kosok baline, miturut kesaksian akèh medium lan dukun profesional, roh-roh sing diajak padha sesambungan kuwi **kanthi sengaja** ngapusi. Padha pura-pura becik supaya bisa nguwasani lan nglarani wong-wong mau. Contone, Satprem, sawijining murid saka ahli okultisme lan guru Hindu Sri Aurobindo, nulis: 'Kabeh ahli okultisme wis padha ngerti manawa roh bisa njupuk wujud apa wae sing dikarepake' (Satprem, *Sri Aurobindo or the Adventure of Consciousness*, New York, Harper and Row, 1974).

Robert Monroe nerangake kanthi cetha sawijining kedadéyan nalika ing salah siji lelampahan 'astral'-e, dhèwèké dadi sasaran serangan wani lan terus-terusan saka roh jahat. Ing wayah paling kritis saka perjuangan kuwi, loro roh dumadakan ngganti wujud dadi loro putrine sing ditresnani. Wujud mau muncul kanthi cara sing ora disangka-sangka lan meyakinkan nganti Robert kelangan daya kanggo nolak lan meh mati (*Journeys out of the Body*, Garden City, NY, Anchor Books, 1973).

Medium kondhang Emanuel Swedenborg, sing nyawisake awake dhewe kanggo komunikasi karo arwah lan dianggep dening akeh wong minangka otoritas sing serius ing babagan gaib, nyekseni yen arwah-arwah sing diajak komunikasi dening spiritualis lan medium iku licik lan penipu banget nganti mokal kanggo wong sing nyedhaki arwah mau mangerteni identitas lan niat sejatine. Arwah-arwah iki pancèn trampil banget, nyamar dadi

nyawa wong mati. Swedenborg ngélingaké para praktisi okultisme anyar nganggo tembung kaya ngéné: 'Yèn arwah-arwah iki ngomong apa waé, aja nganti pracaya, merga kabèh mau mung ngarang-ngarang lan tansah goroh ... Luwih manèh, padha nindakake kuwi kanthi kendel lan wani banget nganti wong dadi bingung tenan. Lan yen ana wong pracaya sanajan sethithik marang pangakuané, para roh mau kanthi wani banget bakal ngarang kabohongan anyar, nganti wong mau dadi bingung sakabehe. Mula saka iku, saben wong kudu waspada marang roh-roh mau lan aja pracaya marang kabèh pangandikane' (*The True Christian Religion*, New York, E.P. Dutton, 1936).

Kita krungu kesaksian sing padha saka Uri Geller, sing kondhang amarga bisa mbengkokake sendhok lan piso kanthi telepati. Dheweke lan gurune, parapsikolog Andrija Puharich, M.D., asring ngrasakake rasa ora nyaman nalika komunikasi karo arwah, amarga weruh tumindakane sing aneh lan curiga. Kaloro okultis mau bola-bali yakin yèn roh-roh kuwi tumindak kanthi samar banget, kaya padha ngapusi (Andrija Puharich, Uri, New York, Bantam 1975). Spiritualis lan médium profesional liyané uga ngrasakaké rasa ora nyaman sing padha.

Dadi, yen roh para okultis **goroh**, apa ora cetha yen dheweke **ora** malaikat apik lan ora abdi Gusti Allah? Uga ora bisa dadi jiwa wong sing wis seda, amarga miturut Kitab Suci, jiwa ora diparingi idin ngumbara ing donya sak karepe. Kosok baline, sawise seda, Gusti Allah maringi roh manungsa panggonan tartamtu—ing swarga utawa neraka—ing kono roh kudu tetep nganti Dina Pengadilan ('*manungsa wis ditemtokake seda sepisan, lan sawise kuwi ana pengadilan*', Kisah Para Rasul 9:27). Mula, yen roh-roh sing dipanggil dening para okultis iku dudu malaikat lan dudu jiwa wong mati, mesthine iku roh-roh sing tundhuk marang sing diomongake Sang Juruwilujeng, '*Dheweke iku tukang goroh lan bapaké kabèh goroh*', ya iku setan (Yohanes 8:44). Mula saka iku, para spiritualis lan channeler, kanthi nyandhak kapitadosan marang roh-roh saka alam liya, nyelehake awake dhewe lan wong liya ing bebaya gedhe (kita bakal nerangake iki kanthi luwih rinci ing ngisor iki). Angel

dimangerteni kepiye wong-wong sing ora bakal percaya marang wong anyar bisa gampang banget nyandhak kapitadosan marang makhluk saka alam liya sing ora dingerteni apa-apa lan asring ketangkep goroh.

b) Apa energi spiritual iku ora pribadi?

Saiki ayo padha nimbang pandangan kapindho, sing populer ing jaman saiki, manawa praktik gaib nggerakake energi non-fisik, sing nyebar ing saindenging jagad utawa didhelikake ing jeroning para praktisi. Pandangan iki utamane narik kawigaten skeptik modern, sing ora ngakoni Gusti pribadi utawa donya rohani. Pikiran wong sing sombong kuwi kesengsem karo gagasan manawa mung kanthi kepinginan, dheweke bisa nggerakake energi immaterial sing kuat lan nggawe makarya kanggo dheweke. Adhedhasar premis anané kekuwatan non-fisik sing impersonal, sawetara teori okultisme modhèren wis muncul sing, nganggo istilah kuasi-ilmiah, diwènèhaké marang pamaca minangka resep migunani kanggo saben kahanan ing urip.

Kasuksesan ajaran okultisme modhèrn iki gedhé banget amarga, ing paningal wong-wong sing padha nggoleki nanging ora nduwé pendhidhikan spiritual, katon mbukak donya anyar: kabèh sing biyèn misterius lan mokal dumadakan dadi bisa diterangaké lan digayuh. Ora ana sing kudu ditakuti, ora ana sing kudu digeteni — kabeh prasaja lan bisa digayuh dening wong sing wis sinau ngontrol kekuwatan non-fisik.

Cathetan: Bahaya tartamtu tumrap kasehatan mental disebabake dening cabang okultisme sing nyengkuyung cara nyambung menyang sumber energi **internal** ing jero individu (A. Klizovsky, *The Foundations of a New-Age Worldview*). Miturut ajaran iki, kanthi nguwasani teknik tartamtu, sapa waé bisa ngembangaké persepsi multidimensi babagan donya njaba lan donya njero, njaga lan mulihaké kaséhatan dhéwé lan wong liya, sinau ngakses informasi apa waé, mbukak mripat katelu, nindakake lelungan astral, lan sinau mbukak cakra. Mbukak cakra nganggo teknik khusus kanggo ngeculake energi psikis njanjeni kemungkinan tanpa wates. Siji wong bisa dadi kaya déwa — nduwèni clairvoyance, telepati, telekinesis, lan sapituruté. Nanging ing wektu sing padha, para ahli ing babagan iki (A. Klizovsky) ngelingake manawa mbukak bio-energi nduweni risiko akèh akibat serius. Panliten rinci

babagan topik iki ngluwihi cakupan bahan sing dirembug ing kene. Kita mung bakal nyatakake manawa wong-wong sing mbukak chakra-chakra bisa ngrusak jiwa, kadhangkala ora bisa dipulihaké maneh.

Kagolèk manawa roh-roh mau, sing makarya 'saka mburi layar' eksperimen okultisme kuasi-ilmiah modhèren, ora ngrasakaké nesu sanadyan sethithik amarga para channelers nglirwakaké pakaryané lan ndhelikaké sumbangané. Kosok baline, para roh kanthi seneng ndhelik ing mburi kekuwatan sing ora pribadi lan ora fisik, amarga iki nggawe luwih gampang kanggo nggayuh tujuan utama: ngabdiake manungsa. Lan iki pancen konsisten saka sisihé, amarga pangerané dhéwé, setan, iku demagog sing nduwé pirang-pirang sisih lan trampil. Kanggo wong sing nduwé rasa penasaran intelektual, dhèwèké kandha: 'Aku bakal maringi kawruh gaib; ' marang wong sing nduwé kecenderungan mistik: 'Aku bakal mbukak misteri-misteri eksistensi'; marang sing ngelak kuwasa, dhèwèké njanjèkaké kamulyan lan kakuwatan; marang sing ngupaya kabungahan donya, dhèwèké njanjèkaké kabèh berkah urip; déné marang wong sing ora pracaya, dhèwèké nandur pamanggih: 'Aku ora ana; aku mung imajinasi!'

Mangkono, sawisé nggodha wong nganggo apa sing paling diajeni, setan banjur nuntun wong mau saya adoh saka Gusti, nganti nyemplungaké dhèwèké menyang jurang neraka. Amarga kamampuane nyetel karo pamikiran manungsa, setan kasil ngapusi akèh wong jaman saiki nganggo dongeng gaib kuna, kanthi nyamaraké nganggo istilah kuasi-ilmiah. Iki malah wis nglairaké ing jaman saiki sawijining cabang ilmu—parapsikologi—sing nyinaoni lan nyoba maringi penjelasan ilmiah kanggo praktik-praktik shamanik lan mediumistik kuna.

Nanging isih ana pitakon dhasar: apa ana energi non-fisik sing netral sacara moral, lan yen ana, apa sipaté? Kanggo mangsuli pitakon-pitakon iki, kudu éling yèn saben energi utawa daya, apa waé materi utawa spiritual, mesthi ana gandhèngané karo **sumber** sing ngasilaké. Contone, energi fisik utawa medan apa wae (kaya elektromagnetik, gravitasi, lsp.) ora ana 'ing lan saka dhéwé', nanging asalé saka partikel subatom tartamtu (foton,

graviton, lsp.). Lan amarga partikel fisik iki ora pribadi, medan sing kabentuk uga ora pribadi lan mula netral sacara moral. Kaya mangkono uga, energi spiritual (kakuatan spiritual) ora ana 'ing lan saka dhéwé', nanging uga metu saka sawijining makhluk spiritual utawa liyané. Lan amarga makhluk spiritual (malaikat, manungsa, setan) iku **pribadi**, energi sing metu saka dheweke banjur kebungkus dening kahanan moralé — apa iku becik utawa ala. Para psikis sing wis pengalaman ngerti iki kanthi cetha lan mulane padha nyoba nglindhungi awake dhewe saka kontaminasi moral.

Wis dingerteni manawa ing donya sing kita tinggal, sacedhake ireng lan putih ana abu-abu; sacedhake padhang lan pepeteng ana setengah-bayangan. Nanging ing vakum ora ana setengah-bayangan; ana padhang sampurna utawa pepeteng sampurna. Mangkono uga, ing donya roh ora ana kahanan sing samar-samar moralé. Arwah (dibandhingake karo manungsa) iku makhluk sing prasaja: bisa sakabehe becik (malaikat) utawa sakabehe ala (setan). Mula saka iku, ing donya roh mung ana loro kahanan: swarga utawa neraka. Ora ana kahanan tengah, netral. Sawise mangerteni iki, kita kudu sarujuk manawa kakuwatan (energi) sing metu saka Gusti Allah lan saka malaikat mesthi apik lan nuntun marang kabecikan, dene kakuwatan (energi) sing metu saka setan mesthi ala lan nuntun marang kaburukan. Pengalaman Gréja suwéné atusan taun mastèkaké iki. Kakuwatan sing metu saka Gusti Allah, utawa 'energi ilahi sing ora kawangun' (miturut tembungé Santo Gregorius Palamas), iku kakuwatan sing maringi padhang lan maringi urip marang jiwa. '*Gusti, sae sanget kula sami wonten ing mriki kaliyan Panjenengan,*' pangandikane para muridé nalika padhang ing pepadhanging ilahi ing Gunung Tabor (Matéus 17:1–13).

Nanging manungsa luwih rumit tinimbang roh prasaja (malaikat lan setan). Mula, dheweke bisa tetep ing kahanan moral sing durung cetha suwene wektu lan bisa goyang-goyang antarane kabecikan lan kaburukan. Mung amarga dualitas moral lan instabilitas manungsa, kabecikan lan kaburukan ing jerone padha saling netralake, mula energi spiritualé ringkih lan ora efektif dibandhingake karo energi roh murni. Iki padha kaya, umpama, ing atom,

elektron sing muatané negatif netralake muatan positif ing inti atom. Nanging, ing donya rohani ora ana gaya non-fisik sing netral sacara moral, amarga kuwi asalé saka makhluk sing wis ditemtokake sacara moral — malaikat utawa setan. Mula, saben wong nyentuh energi sing metu saka makhluk-makhluk iki, dhèwèké bakal ngrasakaké narik marang kabecikan utawa marang kaburukan.

Cathetan: Mesthi wae, sumber utama saka kabèh wujud energi yaiku Gusti Allah. Nanging para malaikat sing wis tiba wis ngowahi energi iki dadi ala, kaya déné karo peparing liya sing diparingaké déning Sang Pencipta.

Mula saka iku, para okultis salah kaprah bab netralitas lan kaamanané energi non-fisik. Amarga Gusti Allah lan malaikat-malaikaté ora ngidini awake dhéwé dimanipulasi, setan-setan kanthi seneng ati nulungi para okultis. Dhèwèké sing maringi energi sing dibutuhaké marang para okultis. Nanging, kabèh mau ditindakake kanthi ora ikhlas. Padha nyedhiyakake energi iki kanthi utangan, lan kanthi bunga sing dhuwur. Dukun, tukang tenung, Satanis lan akèh praktisi okultisme profesional padha ngerti bab iki, nanging disimpen dadi rahasia. Supaya ora nggawe klaim sing ora ana buktiné, ayo padha nyebutaké sawetara panemu ahli.

Profesor Michael Harner maringi kuliah ing Universitas Columbia lan Yale. Dheweke uga mulang antropologi ing New School for Social Research ing New York lan minangka panganggit **The Way of the Shaman**. Panalitené babagan okultisme wis ndadékaké dhèwèké pracaya yèn donya roh iku sumber utama kekuwatané sawijining dukun. "Tanpa roh pituduh, ora mungkin dadi dukun, amarga dukun butuh sumber energi sing kuat" (New York: Bantam, 1986).

Para guru Hindu lan Buddha uga ngakoni yèn kuwasaé asalé saka donya roh. Contone, Indries Shah nyatakake: "Para guru ora nduwé kekuatan spiritual sing luar biasa kanthi dhéwé. Padha nampa saka roh-roh. Sing kagungané guru mung kemampuan kanggo konsentrasi" (*Oriental Magic*, NY, E.P. Dutton, 1973). Ing buku **The Adventures into the Psychic**, Jess Shearn, panaliti fenomena parapsikologi suwé, ngandhakake panemu

kaya ngéné: "Kajaba sawatara, kabèh médium agung ngrasa yèn dhèwèké mung piranti saka kuwasa saka donya liya sing mili liwat dhèwèké. Dhèwèké ora ngatributaké kuwasa apa-apa marang dhèwèké dhéwé" (NY, Signet, 1982).

Sanajan kadhangkala para okultis kepengin pamer babagan kamampuané sing luar biasa, nanging padha kapaksa ngakoni yèn sejatine kuwi **roh** saka donya liya sing tumindak liwat awaké dhéwé. Contone, nyebutaké panaliti parapsikologi Lawrence LeShah, sing nyinaoni pirang-pirang penyembuh psikis Wétan lan Kulon, Charles Panati nulis yèn "yen ana siji bab sing padha antarané para penyembuh sing diteliti, iku pangakuan yèn ora ana siji-sijia sing nyembuh nganggo kekuwatané dhéwé. Kosok baline, saben wong padha mangertèni yèn sing tumindak liwat awaké kuwi 'roh'. Padha nganggep awaké dhéwé minangka piranti pasif saka roh. Kanggo nindakake penyembuhan, kabèh penyembuh kudu luwih dhisik mlebu ing kahanan kaya trance" (*Supersenses*, Garden City, NY, Anchor/Doubleday, 1976).

Salah siji panaliten paling jembar babagan penyembuhan psikis bisa ditemokake ing antologi **Healers and the Healing Process**. Ing panaliten sepuluh taun iki, sing melu akèh spesialis, kita maca: "Saben panaliten babagan penyembuhan anomali langsung ngadhepi panaliti karo konsep arwah pinter (sing asring diarani 'pandhuan', 'pengendali', utawa 'pelindung') sing mengaruhi pikiran penyembuh lan maringi informasi sing sadurunge ora dingerteni dening dhèwèké" (Wheaton, IL. Theosophical Quest, 1977). Panaliten iki uga nyimpulake manawa panyembuhan anomali paling umum ditemokake ing negara-negara ing ngendi spiritualisme lan kapercayan marang arwah wis nyebar. Informasi luwih rinci babagan topik iki bisa ditemokake ing buku cilik **The Facts on the Occult** lan **The Facts on Spirit Guides**, sing diterbitake dening John Ankerberg lan John Weldon (Harvest House Publishers, Eugene, Oregon, 1991).

Mula wis ditemtokake manawa, apa wae istilah sing digunakake, para okultis padha komunikasi karo **roh sejati** sing maringi informasi lan kakuatan non-fisik.

c) Akibat saka praktik gaib

Kita wis nyebutaké bukti sing nuduhaké yèn roh-roh iki dudu malaikat utawa jiwa wong mati, nanging paling kamungkinan iku setan. Nanging supaya kita pancen yakin bab iki, ayo padha mriksa akibat saka sesambungan karo roh-roh mau. Iki minangka cara sing paling ora bisa salah kanggo nyelidiki fenomena spiritual, kaya sing diwenehake Sang Juruwilaha nalika Panjenengané ngendika: *'Kowe bakal ngenali wong-wong mau saka wohé ... Wit sing apik ora bisa ngasilake woh sing ala, lan wit sing ala uga ora bisa ngasilake woh sing apik'* (Matéus 7:16). Lan ing kéné akèh fakta saka uripé wong-wong sing melu okultisme sing marakaké kita yakin yèn: a) roh-roh mau nggawa wong-wong sing sesambungan karo dhèwèké menyang kabèh jinis dosa lan kejahatan; lan b) padha ngrusak kasehatane lan ngrusak uripé. Satemene, sawisé sawatara wektu, wong-wong sing melu okultisme wiwit nuduhaké prilaku mental sing aneh, kecemplung ing depresi, mlebu alkoholisme, lan nyalahgunakaké narkoba. M. Lamar Keene nglampahi 13 taun ing antarané médium profesional. Ing pangakuan umumé, dhèwèké nulis: Kabèh medium sing tak kenal, apa langsung utawa liwat wong liya, padha ngalami pungkasan sing tragis. Contone, sedulur Fox, sing miwiti kabèh iki, pungkasané dadi pecandu alkohol sing ora ana pangarep-arep. William Slade, sing misuwur amarga bisa maca pikiran, dadi edan lan seda ing rumah sakit jiwa ing Michigan. Medium Margery seda dadi pecandu alkohol sing ora ana pangarep-arep ... Ing endi wae aku ndeleng, gambaran sing padha muncul: para medium mesthi mungkasi urip sengsara kanthi pati sing luwih sengsara maneh. Aku pancen kuciwa banget karo kabèh urusan spiritualisme — penipuan, pesta biru kasar, mabuk terus-terusan, kecanduan narkoba... (*The Psychic Mafia*).

Malah, arwah-arwah mau nyiksa wong-wong sing 'dibantu' kanthi saben cara, saéngga mbukak sipaté sing ala lan sadis. Nanging padha nindakake kanthi licik: supaya ora medeni korbané sadurungé wektuné, padha alon-alon lan sistematis nambah dosis sangsara. Wong sing melu okultisme wiwit ngrusakake kegugupan sing tambah

lan rasa ora enak ing awak, kena kacilakan sing ora bisa dijelasake lan macem-macem musibah, kadhang kala ngalami serangan panik, lan wiwit mikir bunuh diri. Nalika wong-wong mau nyadari yèn mbok menawa roh-roh kuwi sing nggawa kabèh cilaka mau, lan nyoba mbebasaké dhiri saka kuwi lan mandheg saka kegiatan okultisme, roh-roh mau malah nambah kebengisané lan nyerangé kanthi banjir cilaka sing luwih gedhé, kanggo medeni lan meksa supaya bali manèh menyang cengkramané. Kanthi ngencengi lan ngendhokaké tali kendhali kaya ngono, dheweke alon-alon ngabdiake praktisi gaib mau lan pungkasane ngrusak dheweke.

Pengamatan iki dikonfirmasi dening Dr Nandor Fodor, panulis **Encyclopaedia of Psychic Science** sing otentik: 'Upaya nyegah kemampuan mediumistiké nyebabaké macem-macem lara. Nanging nalika wong mau bali manèh marang praktik gaib, gejalane sirna' (Secaucus, NJ, Citadel, 1974). Parapsikolog kondhang Edgar Cayce iku conto sing cetha. Joseph Millard nulis manawa 'dhèwèké pancèn boneka sing ngenes amarga kekuwatan saka jagad liya' (*Edgar Cayce: Mystery Man of Miracles*, Greenwich, CT, Faucett, 1967). Mantan medium Raphael Gasson nulis saka pengalaman pribadhi: "Akeh sing nandhang sangsara banget amarga wis miwiti njelajah mediumship lan ngrasakake kahanan angel nalika nyoba mbebasake awake dhewe saka kakuwatan kuwi. Keluarga-keluarga bubar, lan wong-wong sing melu praktik iki banjur nyoba mbebasake awake dhewe saka pangaribawa kuwi kaserang kecenderungan bunuh diri lan lara jiwa. Wong-wong sing nemu kaslametan mung duwe Gusti Allah sing bisa dipanjati panuwun amarga sih-rahmaté" (*The Challenging Counterfeit*, Plainfield, NJ, Logos, 1966).

Spiritualist lan guru Sri Chinmoy, penasihat Perserikatan Bangsa-Bangsa, ngendika: "Akeh banget dukun lan wong sing komunikasi karo roh padha dicekik utawa dipatèni. Aku ngerti iki amarga aku wis langsung nemoni sawetara kasus kaya ngono" (*Astrology, the Supernatural and the Beyond*, Jamaica, NY, Angi Press, 1973). Profesor Kurt Koch, sing nyawisake 45 taun kanggo sinau fenomena anomali, nyekseni manawa 'ing antarané wong-wong sing melu ing okultisme, ana persentase gedhé bunuh diri, kacilakan tragis, lan kasus kegilaan.'

Dheweke lan akèh ahli liyane ing babagan parapsikologi negesake manawa keterlibatan jangka panjang ing okultisme mesthi ngrusak kesehatan fisik wong: kaya ana vampir jero sing nyedot tenaga urip saka praktisi okultisme.

Wong-wong kecemplung ing cengkraman okultisme amarga ing wiwitan padha ora weruh bebaya; malah, kabèh katon éndah lan nyenengaké. Ing bukuné **Hostage to the Devil**, Malachin Martin nyritakaké nasib sawijining 'Karl', sawijining fisikawan lan psikolog mumpuni sing nduwèni minat jero marang agama lan parapsikologi. Karl nggumunake kanca-kancane kanthi kemampuan psikis sing luar biasa. Miturut 'panggilan'-e, dheweke sinau kanthi serius ajaran babagan reinkarnasi lan lelungan astral. Nalika dhèwèké nyilem luwih jero menyang ilmu gaib iki, cakrawala anyar terus kabuka ing ngarepé. Karl iku wong pinter lan ati-ati. Dhèwèké yakin yèn panalitèné bakal maringi manfaat kanggo ilmu pengetahuan lan umat manungsa. Sawisé diangkat dadi dosen ing sawijining universitas ing Amerika Serikat, dhèwèké terus nindakake eksperimen ing babagan parapsikologi lan fenomena mistik. Nanging alon-alon, dhèwèké wiwit nyumurupi owah-owahan negatif ing watak lan swasana atiné. Banjur dhèwèké wiwit keganggu rasa ora percaya malah wedi marang roh-roh sing diajak komunikasi. Mula saka kuwi, Karl nyimpulake yèn dhèwèké kudu ngganti sacara radikal cara panalitèné lan ninggalaké teori-teori asliné. Nanging banjur dhèwèké kaserang kelompok lan mlebu rumah sakit ing kahanan 'vegetatif'. Mung sawisé sewelas wulan, sawisé nampa perawatan intensif sing dibarengi karo pandonga saka sedulur lan kanca-kanca, Karl mari. Sawisé metu saka rumah sakit, dhèwèké mbatalaké kabèh prestasiné ing babagan parapsikologi lan mbukak rahasia ing balik lara sing dialami: 'Aku kanthi resmi lan sukarela nyerah dhiri marang roh jahat. Sanadyan roh iki nampilaké awaké dhéwé minangka welas asih, janji bakal mbantu lan ngapikaké aku, wiwit wiwitan aku wis ngrasa jero yèn iku jahat.'

Sanadyan puluhan ewu wong wis nandhang sangsara amarga praktik okultisme lan ana akèh bukti dokumenter babagan bebaya okultisme, akèh wong isih nyekel mitos yèn okultisme iku mung tipuan sing ora

mbebayani, hiburan sing polos, utawa malah lelampahan spiritual sing positif. Iku ora siji, ora liyane, lan ora katelu. Uga salah yen pracaya yen saliyané wujud sing 'mbebayani', ana wujud okultisme sing 'aman'. Sawetara wong ngarep-arep yen kanthi ati-ati tartamtu, bisa entuk manfaat saka okultisme. Sayangé, kabèh bukti nuduhaké yèn ing saben wujud kegiatan okultisme, ana soko sing negatif lan ngrusak sing nempel marang wong, lan ora bisa uwal tanpa pitulungan saka ndhuwur. Kakuatan saka donya liya iki wiwit ngatur nasib wong lan nyurung luwih jero menyang lumpuré okultisme. Iki padha karo penyakit AIDS. Sawise virus iki mlebu ing awak, iku ngapusi sel-sel sing sehat kanthi nyamar dadi 'salah sijine' lan ora mbebayani. Sel kuwi nurunake pertahananane, banjur virus mlebu kaya 'kuda Troya'. Mung sawise mlebu ing sel, virus kuwi mbukak kekuwatan ngrusak. Bener manawa sanajan sawisé kena infeksi, wong isih bisa urip lumayan normal nganti pirang-pirang taun lan bisa uga ora curiga yèn dina-dinane wis winates. Mung ing tahap pungkasan penyakit iki, anané virus sing ngrusak kabèh dadi katon. Nanging wektu kuwi wis kasep.

Ana faktor penting liyane, sing arang banget kasebut ing panaliten ilmiah babagan okultisme, nanging nduweni wigati banget, sing mbukak sipat sejati roh-roh okultisme sing mbangkang marang Gusti: yaiku **rasa ora seneng** sing ora bisa diterangake marang Gusti lan kabèh sing suci sing dialami wong sawise nampa pitulungan utawa bio-energi saka roh-roh mau. Kanggo wong sing pracaya, owah-owahan dumadakan ing swasana spiritual iki krasa banget. Sakwise padha nampa pitulungan saka dukun utawa praktisi gaib, kabèh kepinginan kanggo ndedonga, maca Kitab Suci, menyang gereja, lan sapiturute, sirna. Luwih saka kuwi, rasa ora seneng iki langsung proporsional karo kekuwatan sing ditampa liwat cara gaib. Keterlibatan bola-bali karo ilmu gaib ndadekake wong dadi mungsuh marang Gusti Allah.

Kurt E. Koch nyritakaké kedadéyan ing ngisor iki. Ing salah siji désa ing Thailand ana petani pribumi sing dadi anggota aktif gréja Kristen. Sawijining dina dhèwèké tatu ing tangane, nyebabaké ana tatu nanah ing kana. Ing iklim tropis, infeksi nyebar kanthi cepet, lan ora suwe bagean lengené ditutupi bintik abang peteng sing meh

ireng. Nanging, amarga dhokter paling cedhak adoh banget, petani kuwi nyoba ngobati lengené nganggo obat-obatan tradisional. Akhire, nalika gangren meh tekan pundhaké, dhèwèké lunga marang dhokter. Dokter kandha yèn lengené kudu dipotong langsung, yèn ora dhèwèké bakal cepet mati amarga gangren. Wong Thai kuwi kandha panik: 'Nanging aku bakal ngapa mung nganggo siji lengen? Sapa sing bakal nandur lan panèn pari kanggo aku?' Wong Thai kuwi kebak rasa sedhih sing abot. Banjur dhèwèké kelingan marang sawijining wong Hindu tuwa sing marasaké wong nganggo kakuwatan gaib. Sanadyan dhèwèké ngerti yèn wong Kristen ora kena nyuwun tulung marang dukun, kahanan sing putus asa meksa dhèwèké pungkasané nyuwun tulung marang wong Hindu kuwi. Ternyata wong Hindu kuwi adoh saka tukang tipu, lan kakuwatan magisé bisa nindakake sing mokal. Radang nanah kuwi mandheg, lan tangane kaslametake. Nanging sawisé nampa pitulungan saka dukun, wong Thai kuwi mandheg menyang gréja lan bali marang kapercayan pagan para leluhuré. Mangkono, dhèwèké mbayar kaslametan tangane nganggo nyawane (*Occult Bondage and Deliverance*, Kregel Publications, Grand Rapids, Michigan, 1970).

Sethithik luwih maju, Prof. K. Koch nyritakaké yèn dukun paling kuwasa sing tau ditemoni yaiku dukun Eskimo Alualuk. Kakuwatan gaibé gedhé banget nganti dhèwèké malah nguripaké mané, sawatara wong pagan sing wis mati. Salah sijine urip sepuluh taun maneh sawisé diuripaké saka pati. Nanging, dukun iki, sawisé padhang pikiran déning sawijining pangkotbah, banjur pracaya marang Kristus lan dibaptis. Sawisé kuwi, dhèwèké kelangan kabèh kakuwatan magisé. Nalika Koch takon kakuwatan apa sing digunakaké kanggo nindakake mujijat-mujijat kuwi, mantan dukun kuwi mangsuli kanthi tegas: 'Mesthi waé kakuwatané setan!' Dhèwèké nambahaké yèn kakuwatane kuwi ora tau bisa digunakaké marang wong Kristen sing setya.

Ing jaman saiki, bebaya okultisme saya mundhak amarga dianggep minangka kegiatan agama lan malah Kristen. Miturut tradhisi, kabèh wujud okultisme ora ndhelikaké sikap mungsuh marang agama Kristen. Nanging saiki, wong bisa krungu pitutur saka paranormal lan praktisi okultisme liyane kaya 'mlayu lan dibaptis',

'nglampahi wektu ing gréja', 'nampa Komuni Suci', 'ngombe banyu suci', lan sapiturute. Sawetara psikis malah nyebut jeneng Gusti Allah nalika sesi, maca pandonga lan nggawe pratandha salib, saéngga marakake kesan manawa kuwasa Gusti Allah makarya liwat dheweke. Kabeh iki iku tipuan sing nggegirisi! Saben wujud okultisme, sanajan disamaraké kaya apa waé, sacara hakikat **anti-agama**.

Sejatine, kabèh ciri khas pokok okultisme katon ing sesi psikis 'Kristenisasi' modhèrn: upaya kanggo ngontrol kekuwatan gaib kanggo kapentingan pribadi. Agama nuntut pasrah marang Sang Pencipta, iman, tobat, perbaikan moral, ngupaya urip langit, lan nglakoni pangabdian tanpa pamrih kanggo kabecikan. Nanging ing kéné tujuwané nyerep 'energi cahya', nggayuh kasuksesan donya, mbukak misteri, lan sapituruté — kabèh mau tanpa ana kewajiban moral marang Gusti. Wong sing melu okultisme, nalika menyang gereja, ora ngupaya Kristus nanging kekuwatan biofield. Nalika ndeleng ikon, dheweke ora ndeleng Gusti nanging sumber energi. Kanthi angkuh dheweke ngulurake tangan marang barang-barang suci kanggo 'ngisi ulang' awake dhewe kanggo tumindak najis, saéngga ngina kamulyan Sang Pencipta.

Lan apa sing diomongake para psikis babagan awake dhewe? Ayo padha ndeleng wawancara karo Yuri Tarasov, sing judhule: 'Aku dukun generasi kaping papat.' Minangka wangsulan pitakon wartawan: 'Aku weruh kowe nambani pasien osteokondrosis nganggo biofieldmu, terapi manual lan psikoterapi. Kabeh iki wis misuwur. Kita wis kenal karo sawetara praktisi medis alternatif — contone, Dzhan, Kashpirovsky... Nanging apa sampeyan kalebu siji saka telu? Apa sejatine sing diarani ilmu sihir?' Tarasov mangsuli: "Wangsulane ana ing pitakonmu. "Ngapa aku ora nyebut awakku psikis? Amarga psikis mung bisa nindakake watara sapérangan saka apa sing bisa ditindakake dukun biasa. Bab sing padha bisa diomongake marang hipnotis, dukun, psikoterapis... Saben disiplin iki mung pucuké gunung es." Dheweke ngomong kanthi terus terang. 'Pucuké es,' sing dhasaré nyilem menyang jagad ngandhap.

Amarga **sipate** kabeh wujud praktik gaib **iku tanpa Gusti**, Kitab Suci kanthi tegas nglarang melu ing kabeh iku. Ayo padha nyebutake sawetara ayat ing kene. *"Ing antaramu ora kena ana tukang tenung, tukang ramal, tukang sihir, tukang pesona, tukang sihir gaib, utawa wong sing takon marang wong mati; awit sapa wae sing nindakake kuwi iku keji tumrap Gusti"* (Ulangan 18:10–13). *"Yen ana nabi utawa tukang ngimpi sing muncul ing antaramu lan maringi pratandha utawa kaajaiban, lan pratandha utawa kaajaiban sing wis diandharake kuwi kelakon, lan dhèwèké kandha: "Ayo padha ngetutaké déwa liya sing kowé ora kenal, lan ngabdi marang déwa-déwa kuwi"—banjur kowé aja ngrungokaké tembungé nabi utawa tukang ngimpi kuwi; awit lumantar iki Gusti Allah, Allahmu, nyoba kowé, kanggo mangertèni apa kowé tresna marang Gusti Allah, Allahmu, kanthi sakabèhé atimu ... Lan nabi utawa tukang ngimpi kuwi kudu dipatèni amarga wis nyoba ng yakinaké kowé supaya mbelot saka Gusti Allahmu"* (Ulangan 13:1–5).

Mangkono, nalika urip agama sing sehat maringi pencerahan lan ngluhurake moral wong, kegiatan okultisme pseudo-agama sing ora sehat malah ngremhake moral lan ngrusak wong mau. Kabeh wujud okultisme mesthi nuntun marang sesambungan karo roh-roh sing wis tiba. Lan sanadyan ing wiwitan upaya-upaya iki nggawa kasil ing urusané lan marakaké kesan mbukak kamungkinan tanpa wates, ing pungkasané manungsa kudu mbayar rega sing banget dhuwur kanggo layanan sing ditampa saka roh-roh sing wis tiba. *"Ana paedahé apa manungsa éntuk kabèh donya, nanging kelangan nyawané? Utawa apa sing bisa diwènèhaké manungsa minangka gantiné nyawané?"* (Mat. 16:26).

Langkah-langkah kanggo nglindhungi awak saka roh jahat .

Angel banget kanggo sapa waé mbayangaké sepira galak lan liciké roh-roh sing wis tiba, utawa sepira tanpa kendhat lan pinteré nalika nggodha manungsa lan nyebar kabèh jinis kaburukan. Nanging, sanadyan kabèh kuwi,

padha ora wani sakarepé nyilakaké sapa waé, amarga wong kuwi ana ing pangayomané Gusti kang Maha Luhur. Mung nalika sawijining wong, liwat urip sing kebak dosa, mbalik saka Gusti Allah lan mlebu ing pepetengé ora pracaya lan napsu, dhèwèké tiba ing pangaribawa roh-roh sing wis tiba, sing ngabdiaké dhèwèké. Wong kang ora precaya lan wong dosa iku pancen dadi bahan, pancen dadi tentara, kang digunakake setan kanggo nyebar godaan lan ala ing saindenging masyarakat manungsa lan kanggo ngadegake kraton pepetengé. Kratoné, kaya segara kang ngamuk, ngubengi kita saka kabèh sisih lan ngancam kaslametan kita.

Kosok baline, Gusti Yesus Kristus wis netepake Karajaning Padhang ing bumi—yaiku Gréja—ing ngendi wong pracaya nemokake pangayoman tentrem, pangungsen aman, lan perlindungan saka roh-roh jahat. Satemene, malah tumindak mlebu Gréja nalika sakramèn Baptisan disertai pandonga panguwuh khusus sing diwaca imam marang katekumen (wong sing nyiapake baptisan):

"Duh Sing Urip, Gusti lan Pangeran, Panjenengan sing sampun mbebasake abdi Panjenengan punika saking panindhes mungsuh, tapi piyambakipun ing Karajan Swarga Panjenengan ... Nyawiji piyambakipun kaliyan gesang malaikat padhang, nylametake piyambakipun saking sakabehing tipu daya mungsuh, saking kepethuk kaliyan ingkang jahat, saking setan awan, lan saking impen-impen awon. Usir saka dhèwèké saben roh jahat lan najis sing ngintip lan manggon ing atiné—roh pambodho, roh tipu daya, roh panyembahan berhala lan saben napsu, roh goroh lan saben kekotoran, sing tumindak ing sangisoré pangaribawa setan. Lan dadèkna abdi Panjenengan kados wedhus ing kandhang suci Sang Kristus, dados anggota ingkang kinurmatan ing Gréja Panjenengan, wadah ingkang kasucèkaké, putra pepadhang lan ahli waris Karajan Panjenengan."

Banjur, lumantar telung rendhem ing banyu, wong sing anyar dibaptis dibersihaké saka rereged dosa, sing maringi setan akses marang dhèwèké, lan diparingi rahmaté Gusti Allah, sing kaya jubah padhang nutupi dhèwèké saka kabèh sisih (1 Pet. 2:9; Kolose 1:12–13). Wiwit wektu iki, anggota anyar ing Gréja, miturut pasuryané Sang Juruwilujeng, mlebu ing pager *kandhang wedhus*, kang Panjenengané, Sang Gembala Apik, kanthi waspada dijaga saka *srigala* galak—sétan lan roh-roh liya sing wis tiba. Sang Juruwilujeng ngendika bab iki: "*Aku maringi marang wong-wong mau (para pracaya) urip langgeng, lan wong-wong mau ora bakal binasa, lan ora ana siji wae sing bakal nyopot saka tangan-Ku*" (Yohanes 10:1–16, 28). Mula, kabèh sing kudu ditindakake wong sing wis dibaptis supaya tetep ana ing sangisoré pangayomané Gusti yaiku nyingkiri dosa lan njaga sih-rahmaté Roh Suci sing wis ditampa.

Nanging setan, sawise kelangan akses marang anggota anyar ing Gréja, wiwit nggoleki cara anyar kanggo ngaruhi maneh. Dheweke nyoba nggayuh iki liwat senjata biasane — godaan. Mesthi wae, wong Kristen nampa saka Gusti kabeh sarana sing perlu kanggo nolak godaan, nanging yen dheweke dadi kélangan waspada lan miwiti urip manut hawa napsu, nganti dosa, mula setan bisa maneh ngakses dheweke lan miwiti ngeremuk dheweke kanthi luwih kejem. Gusti Yesus Kristus ngendika bab iki: 'Nalika roh najis metu saka sawijining wong, roh iku ngumbara ing panggonan garing, nggoleki panggonan kanggo ngaso, nanging ora nemu. Banjur ana tulisan, 'Aku bakal bali menyang omahku sing tak tinggalake.' Lan nalika bali, roh iku nemokake omahé kosong, wis dibersihaké lan dirapèkaké. Banjur roh iku njupuk pitu roh liya sing luwih jahat tinimbang dhèwèké, lan padha mlebu lan manggon ing kono; lan kahanané wong iku pungkasané malah luwih parah tinimbang sadurungé" (Matéus 12:43–45). Ngélingaké bebaya iki, Kitab Suci ngajak kita supaya waspada: '*Sapa waé sing nganggep dhèwèké wis tegak, élinga supaya ora tiba*' (1 Kor. 10:12). Rasul Paulus mulang yèn wong Kristen kudu nganggep dhèwèké minangka prajurit Kristus, sing ngadeg ing tengah-tengah peperangan.

"Sedulurku," pangajabé, "kiyatna ing Gusti lan ing kakuwatané. Nganggo kabèh pakabèhé Gusti Allah, supaya kowé bisa tahan ngadhepi tipuané setan; amarga perjuangan kita dudu nglawan daging lan getih, nanging nglawan panguwasa, nglawan kuwasa, nglawan panguwasa pepeteng ing jaman iki, nglawan pasukan roh jahat ing swarga." Mulane, gunakna kabèh pakarangé Gusti Allah, supaya kowé bisa tetep ajeg ing dina kang ala lan, sawisé nindakake kabèh, tetep ajeg" (Efesus 6:10–13).

Gusti Yesus Kristus wis maringi kita pirang-pirang cara sing narik sih rahmaté Gusti marang kita lan ngusir roh-roh jahat. Iki kalebu, sepisanan, **pandonga** lan **pangucapan jenengé Kristus**. Kita diwulangaké supaya saben dina nyuwun marang Rama kita ing swarga: *'Aja nganti kita mlebu ing panggodha, nanging nylametaké kita saka sing jahat (sétan).'*' Akeh pandonga, kaya pandonga esuk lan sonten, ngemot panyuwunan supaya dilindhungi saka tipuané sétan (deleng buku pandonga). Ing pungkasan bab iki, pamaca bakal nemokake sawetara pandonga khusus nglawan roh jahat. Ngomongake babagan kakuwatan Asma-Nya, Gusti ngendika: *'Ing Asma-Ku kowe bakal ngusir setan'* (Markus 16:19). Kitab Suci lan gesangé para wali nyedhiyakake conto tanpa wates babagan manpaaté Asma Kristus kanggo ngusir setan.

Pengalaman Gréja suwéné atusan taun negesaké yèn setan ora bisa nahan gambar **Salib** Suci **utawa pratandha** Salib—kanggo setan, iku kaya geni kanggo serangga. St. Nikita Skifatos ngendika bab iki: "Setan asring ngganggu tentreming jiwa lan nyolong turu, nanging jiwa sing wani, mung kanthi gambar Salib sing maringi urip lan pangucapan jenengé Yesus Kristus, kanthi pitulungané Gusti Allah, ngrusak khayalan-khayalané lan ngusir mau" (Dobrotolyubie, vol. 2, kaca 118). Kanthi cara sing padha, St. Yohanes Krisostomus nerangake: "Ora cukup mung nggambar pratandha Salib nganggo driji, nanging kudu kanthi ati sing tulus lan iman sing sampurna. Yen sampeyan nggawe pratandha iki ing pasuryan kanthi cara iki, ora ana siji wae roh najis sing bakal bisa nyedhaki sampeyan, amarga padha weruh pedhang sing wis nembus lan ngetokake pukulan pati. Amarga

yèn kita ndelok panggonan paukuman para penjahat kanthi wedi, coba bayangna sepira wedié para setan nalika padha weruh senjata kang digunakaké Kristus kanggo ngrusak kabèh kakuwasané lan motong sirahé ula. 'Nalika Salib ana ing sacedhak kita, setan ora perlu ditakuti utawa dianggep mbabayani' (Discourses on the Gospel, Part 2, 5th ed., kaca 432–433). Wiwit jaman mbiyen, wis dadi adat umat Kristen nganggo salib ing gulu.

Uga penting **kanggo ngluhurake omah**. Kadhangkala omah sing kita pindhah mlebu bisa waé wis kotor amarga penghuni sadurungé urip kanthi dosa, nganggo tembung kasar, seneng musik banter lan film mesum, utawa nindakake ilmu gaib. Ora arang roh jahat manggon ing omah sing tau kedadeyan pembunuhan utawa bunuh diri. Kanggo ngresiki omahmu, kowe kudu nyemprotake banyu suci nalika maca pandonga sing cocog (deleng ing ngisor), utawa luwih becik ngajak pastur kanggo ngudhari omahmu.

Umumé, penting kanggo éling yèn setan katarik **marang dosa**. Yèn sawisé nindakake dosa kita ora tobat kanthi sak tenané, iki maringi akses marang setan. Kahanan dosa kaya terowongan sing digunakaké kanggo mlebu ing alam bawah sadar kita lan ngaruhi kita. Mula, kanggo mbusak pangaribawa mau saka awak kita, kita kudu nyucèkaké awak kita **liwat tobat** sing tulus **lan pangakuan dosa**, sawisé kuwi kita kudu **nampa** Sakramèn Suci kanthi ngajèni. Banjur, nalika mlebu ing awak kita, Gusti kaya geni kang nglelepkaké kabèh, bakal ngrusak kabèh kajorokan lan mateni akses roh-roh peteng marang kita. Apik menawa kita padha mbiasakake nampa Komuni Suci kanthi rutin, paling ora sapisan saben sasi; kanthi mangkono kita bakal tansah nggawa geni sih rahmaté Gusti ing sajroning atiné. Umat Kristen ing abad-abad kapisan nampa Komuni Suci saben dina Minggu.

Kabeh sarana iki, sing wis diparingake Gusti Yesus Kristus kanggo kaslametan kita lan supaya rahmate nyawiji marang kita, kudu dianggep ora minangka mantera gaib, nanging minangka **saluran** pangapuraning Gusti Allah, sing diparingake kanggo nguwatake iman kita lan nguwatake kita ing gesang sing luhur.

Iki sawetara pandonga nglawan roh najis.

Troparion marang Salib sing maringi urip

Slametaké, ya Gusti, umat Panjenengan lan berkahana pusaka Panjenengan; paringna kamenangan marang umat Kristen Ortodoks nglawan mungsuh-mungsuhé, lan jaga cara uripé lumantar Salib Panjenengan.

Slametaké, ya Gusti, umat Panjenengan lan berkahana warisan Panjenengan. Paringna kamenangan marang umat Kristen Ortodoks nglawan mungsuh-mungsuhé lan lindhungana wong-wong sing kagungan Panjenengan nganggo Salib Panjenengan.

Donga marang Salib Suci

(kanggo diwaca sadurunge turu)

Mugi Gusti munggah, lan mugi mungsuh-mungsuhé sumebar; mugi sing sengit marang Panjenengané mlayu saka ngarsané. Kados udud sing sirna, mangkono uga padha sirna; kados lilin sing lumer ing ngarep geni, mangkono uga setan-setan padha musna ing ngarepé wong-wong sing tresna marang Gusti lan nggawe pratandha Salib. Sugeng, ya Salib Sang Gusti ingkang kinurmatan lan maringi gesang, ingkang ngusir setan lumantar kakuwatan Kristus ingkang kasalib ing salib panjenengan, ingkang mudhun dhateng naraka lan nginjak kakuwatan setan, lan ingkang paring Salib Panjenengan ingkang kinurmatan dhateng kita supados ngusir saben mungsuh. Ya Salib Gusti sing mulya lan maringi urip, tulung aku, bebarengan karo Perawan Suci Maria, Ibune Gusti, lan kabeh para wali, salawas-lawase. Amin.

Mazmur 90

Sapa sing manggon ing pangayomaning Gusti kang Maha Luhur bakal manggon ing sangisoring tedhunge Gusti Allah kang maha luhur. Panjenengané bakal kandha marang Gusti: 'Panjenengané pelindung lan pangayoman kula, Gusti Allah kula, ing Panjenengané kula pitados.' Panjenengané bakal nylametaké kowe saka jerat manuk

lan saka wabah sing mateni. Panjenengané bakal nglingungi kowe nganggo bulu-bulu-Nya, lan ing sangisoring swiwi-Nya kowe bakal nemokaké pangayoman. Kasetyan-Nya bakal dadi tamèngmu. Kowe ora bakal wedi marang ajrihé bengi, utawa panah sing mabur ing awan, utawa wabah sing nyusup ing pepeteng, utawa bala sing ngrusak ing tengahing awan. Sewu bisa tiba ing sisihmu, lan sepuluh ewu ing tangan tengenmu—nanging iku ora bakal nyedhak kowe. Kowe mung bakal ndeleng nganggo mripatmu dhéwé lan ndeleng paukuman wong-wong sing jahat. Amarga kowe wis kandha, 'Gusti Allah iku pangayoman kula.' Kowe wis milih Gusti kang Maha Luhur dadi panggonan dunungmu. Ora ana bebaya sing bakal nyerang kowe, lan ora ana wabah sing bakal nyedhaki omahmu. Amarga Panjenengané wis maringi dhawuh marang malaikat-malaikaté supaya ngreksa kowe ing kabèh dalanmu. Dheweke bakal nyangga kowe ing tangané, supaya sikilmu ora kasandhung watu. Kowe bakal nginjak ula lan ula berbisa; kowe bakal nginjak sing kaya singa lan ula. Amarga dhèwèké wis percaya marang Aku, Aku bakal nylametaké dhèwèké; Aku bakal nglingungi dhèwèké, amarga dhèwèké wis ngerti AsmaKu. Aku ana ing sisihé nalika dhèwèké nandhang sangsara; nalika dhèwèké nyuwun marang Aku, Aku bakal mangsuli dhèwèké; Aku bakal nylametaké dhèwèké lan ngajèni dhèwèké; Aku bakal maringi dhèwèké urip dawa lan nuduhaké kaslametan saka Aku.

Donga nglawan tipuan setan

Gusti Yesus Kristus, Putraning Allah, sing nggebuk ula kuna nganggo salib lan ngiket ing belenggu pepeteng ing Tartarus, mugi Panjenengan nglingungi kula saking tipunipun. Lantaran pandonga Sang Putri Kita sing Paling Suci, Ibune Gusti Allah lan Perawan Maryam sing tansah Perawan, Malaikat Agung Mikael lan kabèh pasukan swarga, Nabi lan Panuntun Yohanes, Injilist Yohanes Teolog, Martir Siprianus lan Martir Justina, Santo Nikolaus sing Maha Kaajaiban, Santa Nikita saka Novgorod, Santa Yohanes saka Shanghai lan San Francisco sing Mrekam Kaajaiban ... lan kabèh para wali, kanthi kuwasa Salib sing maringi urip lan lumantar perantaraan Malaikat

Penjagaku, nylametaké aku saka roh-roh jahat, saka wong-wong sing licik, saka sihir, kutukan, pandangan ala lan saka saben fitnah mungsuh. Kanthi kuwasa Panjenengan ingkang Maha Agung, panyowara kula saking piala, supados, kanyataning padhang Panjenengan, kula saged kanthi tentrem ngantos dumugi ing pelabuhan tentrem Karajaning Swarga lan ing ngriku kula aturaken panuwun langgeng dhumateng Panjenengan, Sang Juruwilaha, saha dhateng Bapa Panjenengan ingkang langgeng lan Roh Panjenengan ingkang Maha Suci lan maringi gesang. Amén.

Ing lampiran, pamaos bakal nemokake loro pandonga mantera maneh sing diwaca imam ing kahanan khusus.

Karajaning Setan ing gapura Gehenna kang kobong

Kitab Suci maringi pratandha manawa sadurunge pungkasaning donya, pakaryané roh-roh sing tiba bakal saya tambah kenceng. Ing jaman kuwi, akèh wong sing wis kelangan iman bakal kesengsem marang ilmu gaib lan kanthi terang-terangan nyembah setan. Amarga welas asih marang wong-wong sing lagi binasa, Gusti bakal nyoba nggugah wong-wong dosa supaya sadar lumantar macem-macem bala, nanging akèh saka wong-wong mau bakal dadi kaya wuta lan budeg, *'lan padha ora tobat saka matèné, ora saka sihiré, ora saka cabulé, ora saka nyolongé'* (Wahyu 9:21).

Iki bakal dadi wektu nalika Setan, sing nganti saiki diwatesi dening kuwasa Kristus sing wis wungun, bakal diparingi sawetawis kabebasan sajrone wektu sing cendhak kanggo ngapusi wong-wong sing wis mbalik saka Gusti Allah. Ing bab 20 Kitab Wahyu, sakabehe periode wiwit wunguné Kristus nganti pungkasaning donya dianggep sacara simbolis minangka sewu taun. Ing panglihatan nubuaté, Rasul Yohanes ndeleng 'sawijining

malaikat mudhun saka swarga, nyekel kunci jurang lan ranté gedhé ing tangané. Dhèwèké nyekel naga, ula kuna sing dadi setan lan Iblis, banjur ngiketé nganti sewu taun.' Lan dheweke nglemparake dheweke menyang jurang, banjur nutup lan masang meterai ing ndhuwure, supaya dheweke ora bisa maneh ngapusi bangsa-bangsa nganti sewu taun iku rampung. Sawise kuwi, dheweke kudu dibebasake sawatara wektu... Lan dhèwèké bakal metu kanggo mbingungkaké bangsa-bangsa..." (Wahyu 20:1–8). Miturut Bapa-bapa Agung, '*ngiket naga*' iku ateges wektu Kebangkitan Kristus, nalika Setan kelangan kuwasa biyèné marang wong-wong sing wis ditebus déning getihé Kristus, lan dhèwèké krasa winates, '*dikekang*', ing pakaryané ing donya. *Sewu taun iku* ngemot sakabehe periode wiwit Kebangkitan Kristus nganti wektu sakdurunge pungkasaning donya, nalika Setan, kanthi nguntungake pangingkaran iman manungsa, bakal maneh nduweni kuwasa marang wong-wong mau — nanging mung kanggo wektu sing cendhak banget. Banjur, miturut visi simbolis ing Kitab Wahyu, roh-rohé, kaya belalang neraka, bakal, kaya-kaya, ngisi sakabehing atmosfer sing dihirup manungsa, yaiku nyusup ing saben aspek urip sosial: 'Lan asap munggah saka jurang tanpa dhasar, kaya asap saka pawon ageng; lan srengéngé lan udhara dadi peteng amarga asap saka jurang. Lan saka asap mau metu belalang ing bumi, lan padha diparingi kakuwatan kaya kalabang ing donya ... Lan rajané yaiku malaikat jurang [sétan], sing jenengé ing basa Ibrani Abaddon, lan ing basa Yunani Apollyon (Sing Ngrusak) ... Celaka tumrap wong-wong sing manggon ing bumi, amarga setan wis mudhun marang kowe kanthi nesu gedhe, amarga dheweke ngerti yen wektu sing diduweni mung sithik!'" (Wahyu 9:2–2, 11, 12:12).

Kanggo ngrusak sak akèh-akèhé manungsa, setan bakal nyerahaké kabèh kakuwasané marang *Antikristus* (pamrentah donya lan mungsuh Kristen), "*rawuhé kuwi lumantar pakaryané Setan, kanthi kabèh kakuwasan, pratandha lan kaajaiban goroh*" (2 Tes. 2:9). Bantuan utamane, *Nabi Palsu*, bakal ngapusi wong-wong nganggo maneka mukjizat palsu lan '*nindakake pratandha ageng, malah nyebabake geni mudhun saka swarga menyang*

bumi ing ngarepé wong akèh' (Wahyu 13:13). Iki mesthi ora bakal dadi mujijat sejati, nanging macem-macem trik canggih sing ditindakake kanthi pitulungan roh najis (Wahyu 16:14).

Wektu-wektu iki bakal dadi masa panganiayaan sing banget abot tumrap para pracaya. Amarga ora pracaya lan karusakan manungsa, Antikristus bakal diparingi *idin 'nglawan para wong suci [para pracaya marang Kristus] lan ngalahake wong-wong mau'* (Wahyu 13:7). Nanging iki mung bakal dadi kasil sing katon saka njaba. Gereja dhewe bakal tetep ora goyah, kaya sing wis dijanjekake Gusti: *'Aku bakal mbangun Gerejaku, lan lawang-lawange neraka ora bakal ngungguli'* (Mat. 16:18). Ing sangisoré Antikristus, Gereja mung bakal mlebu ing sangisore lemah.

Nanging kasuksesané setan ing jaman kuwi malah bakal dadi pratandha karusakané sing cedhak lan pungkasan. Pungkasané, ramalan kuna bakal kawujud: 'Ing dina iku Gusti bakal nyabet nganggo pedhangé sing abot, ageng, lan kuwasa marang Leviathan, ula sing mlaku lurus, lan Leviathan, ula sing muter-muter, lan Panjenengané bakal matèni raksasa segara' (Yesaya 27:1). Yohanes Teolog, sang mistikus, weruh ing panglihatan nubuat kepiye 'mahluk [Antikristus] kuwi dicekel, lan bebarengan karo nabi palsu sing wis nindakake pratandha ing ngarsane ... lan loro-lorone, nalika isih urip, dibuwang menyang tlaça geni sing kobong nganggo belerang... Sawisé kuwi ... setan, kang wis ngapusi wong-wong mau, dibuwang menyang tlaça geni lan belerang, ing kono ana kéwan lan nabi palsu, lan dhèwèké bakal disiksa awan lan bengi nganti langgeng" (Wahyu 19:20, Wahyu 20:10).

Mangkono iku karusakan total lan sampurna saka Lintang Esuk sing sombong, roh-roh sing tiba bareng karo dheweke, lan kabèh kraton pepetengé! Kanthi dibuwang menyang Gehenna, kabèh godaan, kekerasan, goroh, lan saben wujud ala ing donya bakal rampung, lan kabungahan langgeng para sing kaslamet bakal diwiwiti. Wektu kabungahan iki wis cedhak, nanging kita kudu luwih waspada ing pangibadah marang Kristus lan ngupaya supaya iman kita tetep murub, supaya kita ora kabawa arus godaan sing bakal dilontarake Sétan marang manungsa ing

wayah sadurunge kekalahane sing tuntas. *"Marang sing menang, Aku bakal maringi hak lungguh karo Aku ing pangastané, kaya Aku uga wis menang lan lungguh karo Rama-Ku ing pangastané"* (Wahyu 3:21).

Kesimpulan

Mula, setan lan iblis iku makhluk nyata, dudu imajinasi, sing dadi bebaya gedhe lan ajeg tumrap kita. Sanadyan dheweke ora duwe kuwasa marang wong-wong sing pracaya marang Kristus, nanging dheweke tetep nyalahgunakake dosa manungsa kanggo ngawani lan nyurung wong-wong mau nindakake macem-macem kejahatan. Mula saka iku, kita kudu ngati-ati marang dosa kanthi sakabehe cara lan ngupaya urip kanthi bener lan suci. Kita kudu éling yèn roh-roh sing tiba kuwi trampil banget ngapusi manungsa lan nduwèni pengalaman sing jembar. Padha nyawisake kabeh wektu lan upaya kanggo nuntun kita adoh saka Gusti lan ngrusak kita. Gusti matesi kegiyatané lan nglindhungi kita saka tipuané. Nanging, Panjenengané ngidini padha nggodha kita kanggo kapentingan rohani kita dhéwé, supaya kita ora males, nanging urip kanthi waspada lan tuwuh sacara rohani.

Gusti Yesus Kristus wis maringi kita piranti sing kuwasa kanggo ngusir roh-roh jahat: Asmané, pandonga, Salib, banyu suci lan, sing paling utama, Komuni Suci. Ayo padha migunakaké piranti-piranti iki lan urip kanggo kabecikan, nganti tekan pelabuhan tentremé Karajan Swarga! Amin.

Donga nglawan fitnah roh jahat

Donga marang Santo Mikael Sang Malaikat Agung, Pangeran Agung sing Kuwasa

Ya Gusti, Allah Agung, Raja tanpa wiwitan! Kintunna Malaikat Agung Mikael kanggé mbantu abdi Panjenengan, supados piyambakipun saged nylametaken abdi saking mungsuh-mungsuh abdi, ingkang katingal lan ingkang boten katingal!

Ya Malaikat Agung Mikael, Gusti! Cemplungna balsam kamurahan marang abdi Panjenengan (jeneng).

O Pangeran Malaikat Agung Mikael saka Gusti, panggebug setan! Cegah kabèh mungsuh sing perang nglawan aku, gawé padha ora kuwasa, lan sebar kaya bledug ing ledhakan angin kenceng. O Pangeran Malaikat Agung Mikael saka Gusti, sing nduwèni enem swiwi, Pangeran lan Panglima kapisan pasukan swarga — Kerubim lan Serafim! Wah, Malaikat Agung Mikael sing nggumunake! Dadi pitulungku ing kabèh bab—ing sangsara, sedhih lan laraning ati, ing ara-ara gersang, ing papan papan dalan papat, ing kali lan ing segara—dadi pangayoman tentremku! Selamatna kula, ya Malaikat Agung Mikael, saking saben jeratipun setan, nalika Panjenengan mirengaken kula, tiyang dosa, ndedonga lan nyebat asma Panjenengan ingkang suci. Mugi Panjenengan mirengaken donga kula lan enggal tulungana. Ya Malaikat Agung Mikael! Kalahna kabèh sing nyerang aku kanthi kuwasa Salibé Gusti sing mulya lan maringi urip, lumantar pandonga Sang Putri Allah Agung, Para Rasul Suci, Santo Nikolaus sing Maha Mujijat, Santo Andreas sing Bodho kanggo Kristus, lan Santo Elia sing Ramalan, Para Martir Agung Suci Nikita lan Eustatius, Para Bapa sing Kinurmatan, Para Hierark Suci, Para Martir lan kabèh pasukan Surgawi sing suci. Amin.

Ya Malaikat Agung Mikael! Tulung aku, wong sing dosa. Lepasna aku saka gempa bumi, badai, banjir, geni, pedhang, pati sing ora ana gunane, saka kabeh sing ala, saka niat ala manungsa, lan saka kabeh tipuan roh-roh najis; lepase aku, ya Michael Agung, Malaikat Agunging Gusti, tansah, saiki lan salawas-lawase. Amin.

Donga nglawan ilmu sihir

Gusti Yesus Kristus, Putraning Allah, lindhungana aku kanthi malaikat-malaikat Panjenengan ingkang suci, lumantar pandonga Sang Putri Kita ingkang Paling Suci, Ibuné Gusti Allah lan Perawan Maria, kanthi kakuwatan Salib ingkang Kinurmatan lan maringi gesang, liwat perantaraan Malaikat Agungmu sing suci Mikael lan pasukan swarga liya sing ora kawujud, Nabi sucimu, Pangarep lan Pembaptis Yohanes, Santo Yohanes Sang Rasul lan Penginjil, Teolog; Sang Martir Suci Siprianus lan Martir Justina; Santo Nikolaus, Uskup Agung Myra ing Licia, Pangripta Mucjizat; Santo Leo, Uskup Catania; Santo Nikita saka Novgorod; Santa Joasaph saka Belgorod, Santa Mitrophan saka Voronezh, Sing Kinurmatan Sergius, Abas saka Radonezh, Sing Kinurmatan Zosima lan Savvatus saka Solovki, Sing Kinurmatan Seraphim saka Sarov, Mujijat, Para Martir Suci Vera, Nadezhda, Katresnan lan ibuné Sophia, martir suci Trifon, Santo Yohanes saka Shanghai, Pangripta Mucjizat, ibu suci sing bejo Xenia, Santo Y, Yohanes sing bener saka Kronstadt, Pangripta Mucjizat, para pembawa Gusti sing suci lan bener Joachim lan Anna, lan kabèh para wali Panjenengan — tulung aku sing ora pantes, bebasake aku saka kabèh fitnah mungsuh lan saka saben kejahatan—kecemburuan, ilmu sihir, tenung, sihir, lan wong-wong jahat—supaya padha ora bisa nyebabake aku cilaka.

Gusti, lumantar padhanging padurungan Panjenengan, lestarekna aku ing esuk, ing awan, ing sonten, lan sajrone turu sing bakal teka. Lumantar kakuwatan sih Panjenengan, mbalèkna lan mbusak saka aku kabèh kejahatan ala sing digawé miturut ajukané setan. Lan yen ana kejahatan sing dirancang utawa ditindakake marang aku, balekna maneh menyang alam ngandhap. Amarga kagungan Panjenengan kraton, lan kuwasa, lan kamulyan, saka Rama, lan Sang Putra, lan Roh Suci. Amin.

Donga marang Martir Suci Siprianus

Ya abdi suci Gusti Allah, martir suci Siprianus, pitulung sing cepet lan pengantara kanggo kabèh sing nyuwun marang Panjenengan! Mugi Panjenengan nampi pujian saking kami, sing ora pantes. Mugi Panjenengan nyuwunake dhumateng Gusti Allah ing ngarsane: kakuatan ing kelemahan kita, panglipur ing sedhik kita, lan kabèh sing migunani kanggo urip kita. Unggahna pandonga panjenengan sing kuwasa marang Gusti, supaya Panjenengané nglindhungi kita saka tiba ing dosa, supaya Panjenengané mulang kita tobat sing sejati; mugi Panjenenganipun nylametake kita saking panangkepan setan lan saking saben pakaryan roh najis, lan ngendhalekake sedaya ingkang nglarani kita. dadosna Panjenengan juara kita ingkang kiyat nglawan sedaya mungsuh kita, ingkang katon lan ingkang boten katon; paringana kita kasabaran ing panggodha. Ing wayahe seda kita, paringna kita pangayoman saka panganiaya ing cobaan ing antariksa; mugi kita, dipun nuntun Panjenengan, saged ngantos ing Yerusalem swarga lan ing ngriku, ing Karajaning Swarga, bebarengan kaliyan sedaya para suci, dipun anggep pantes ngluhurake lan nyanyiaken asma paling suci Bapa, Putra, lan Roh Suci salami-lamine. Amin.

Lampiran

*Donga imam kanggo omah ing
sing keserang roh jahat.*

Gusti Allah, Juruwilaha kita, Putraning Allah kang urip, kang digawa déning kerubim lan ana ing ndhuwur saben wiwitan, panguwasa, kakuwatan, lan panguwasa! Panjenengan agung lan nggumunake marang kabèh sing ngubengi Panjenengan. Panjenengan iku sing kanthi kakuwatan Panjenengan nyebarake langit kaya kubah, nggawe bumi, lan kanthi wicaksana mréntahake jagad raya. Panjenengan ngusir bumi saka panggonané; Panjenengan ngandika marang srengéngé, lan ora munggah; Panjenengan nahan lintang-lintang ing padhange (Ayub 9:7). Panjenengan ngélingaké segara lan ngeringaké. Amarga murka Panjenengan watu-watu remuk, lan kabèh panguwasa lan kuwasa padha gemeter. Panjenengan sampun ngruntuhake gapura tembaga lan mecahake rantai wesi. Panjenengan sampun ngiket sing kuwasa lan nyaplok bandha-bandhane. Kanthi Salib Panjenengan sampun ngusir panganiaya, lan kanthi 'cangkem mancing' Inkarnasi Panjenengan sampun nyekel ula, ngiket lan nahan ing pepeteng Tartarus.

Panjenengan, Gusti, tembok kang kuwat tumrap kabèh sing ngarep-arep marang Panjenengan, paringna kabèh tipuané setan, rencanaé Satan, lan fitnahé saben mungsuh mundur, diusir, lan kabur. Lan usirna saka omah iki kabèh roh kang menindhes lan nyiksa sing ngubengi omah iki. Lindhungana kabèh sing nyebut Asma Panjenengan sing berkah lan nggawa pratandha Salib Panjenengan ing awaké dhéwé, sing medeni para setan. Amarga Panjenengan, ya Gusti, wis ngusir legiun setan lan nylametaké wong tuli bisu saka pangaribawa setan, paring dhawuh supaya ora bali marang dhèwèké. Panjenengan sampun ngrusakkemah mungsuh-mungsuh kita ingkang boten katingal, lan Panjenengan sampun paring kawicaksanan dhumateng tiyang-tiyang pitados ingkang ngupados Panjenengan, kanthi ngendika dhumateng para tiyang punika: *'Lirika, kula paringi kowe panguwasa lumampah ing ndhuwur ula lan kalajengking, lan ing ndhuwur kabèh kakuwatan mungsuh, lan boten ana satunggaling ingkang badhé nglarani kowe'* (Lukas 10:19).

Mula, ya Gusti, lestarekna kabèh sing manggon ing omah iki saka kabèh bebaya lan godaan, saka wediné wengi, saka panah sing mabur ing awan, saka wabah sing nyusup ing pepeteng, lan saka penyakit sing ngrusak ing tengahing awan. Mugi kabèh abdi Panjenengan, priya lan wanita, lan bocah-bocah cilik, sing padha bungah amarga pitulungan Panjenengan lan dilindhungi déning pasukan malaékat, padha nyanyi marang Panjenengan kanthi siji swaravoice : 'Gusti Allah iku pitulungku; aku ora bakal wedi—apa sing bisa ditindakake manungsa marang aku?' Lan manèh: 'Aku ora bakal wedi marang sing ala, awit Panjenengan ana ing sisihku.'

Amarga Panjenengan, ya Gusti, kiyatku. Panjenengan iku Sang Gusti kang Maha Kuwasa, Pangeran Karahayuan lan Bapaing kang jaman mbésuk, kang Pamaréntahané langgeng langgeng. Lan dhumateng Panjenengan kula atur kamulyan, kanti Bapaing kang langgeng lan Sang Roh Suci ing kang Maha Suci, sapunika lan salawas-lawase, amien.

***Donga Pangusiran Setan saka Santo Basilius
sing diwaca dening imam marang wong sing keserang setan***

Dewane para dewata lan Gustine para gusti, Pangripta bala geni, Pangripta kakuwatan gaib, lan Pangripta sakabehing samubarang ing swarga lan ing bumi, Sing durung ana manungsa sing tau ndeleng utawa ora bakal bisa ndeleng, ing ngarsane kabèh tumitah padha gemeter. Panjenengan nundhung marang bumi malaikat agung sing biyen dadi sombong, lan ngurung dhèwèké ing jeroning donya ngandhap, bebarengan karo para malaikat sing tiba bareng dhèwèké, sing amarga kejahatané dadi setan. Mugi mantera punika, ing kang dipun lampahi ing asmanipun Asmaning Panjenengan ing kang nggumunaken, dados panggenteni tumrap pangeran kajahatan lan sedaya roh ing kang nyengkuyung piyambakipun—roh-roh ing kang dipun buwang kados piyambakipun saking cahyaning swarga—lan ngajokaken piyambakipun lumajar; dhawuhna supados piyambakipun mangkat saking mriki lan boten maringi cilaka dhumateng tiyang-tiyang ing kang sampun disegel nganggo Salib Suci. Mugi para

abdi Panjenengan punika, lumantar dhawuh Panjenengan, nampi cap kakuwatan supados saged nginjak ula, kalajengking, lan kabéh pasukan mungsuh.

Amarga saben ambegan Asma Panjenengan dipun agung-agungaken, lan kanthi ajrih dipun kidungaken lan dipun mulya-mulya—Asma Rama, lan Putra, lan Roh Suci, saiki lan salawas-lawase nganti jamaning jaman. Amin.

Peringatan kanggo para ahli pengusiran setan

Adhedhasar artikel saka Profesor Alexei Osipov saka Akademi Teologi Moskow.

Kaya dene ora ana sing tanpa kawruh lan pancegahan sing perlu kudu nambani infeksi mbebayani, mangkono uga ora ana sing kanthi sombong njupuk peran minangka eksorsis (profesional pangusir setan). Setan iku licik banget lan seneng mbales dendam, lan sapa waé sing nglawané, kajaba wis dilengkapi iman sing jero, andhap asor, lan sih rahmaté Roh Suci, bisa mbayar rega sing abot banget.

Mbok menawa amarga iku, Konsili Laodikea (364) ngetokake paugeran: 'Wong sing ora diwènèhi wewenang déning para uskup ora kena nindakake pangusiran setan ing gréja utawa ing omah' (Kanun 26). Sing Mulya Yohanes Cassian saka Roma ngélingaké para sing nyebut dhéwé tukang mujijat: "Sapa waé sing kepéngin ngendhalèkaké roh najis, utawa mbalèkaké kaséhatan wong lara kanthi mujijat, utawa nampilaké marang wong akèh pratandha-pratandha sing nggumunaké, wong kuwi, sanadyan nyebut-nyebut jenengé Kristus, adoh saka

Kristus, amarga kanthi sombong ora ngetutaké Guru kasar... Mulane para bapa kita ora nate nyebut para biksu kuwi becik lan bébas saka panyakit kesombongan sing kepéngin dikenal minangka ahli pangusiran setan..." [1]

Konstitusi Apostolik (abad kaping 3) nglarang penunjukan ahli pangusiran setan, kanthi alasan yèn "karya mulya pangusiran setan iku prakara sih-rahmat lan anugrah Gusti Allah kanthi sukarela lumantar Kristus, kanthi ilham Sang Roh Suci; awit sapa waé sing wis nampa karunia marasaké, mbuktèkaké lumantar wahyu saka Gusti Allah yèn anugrah ing sajroning dhèwèké katon marang kabèh wong." [2].

Gereja Ortodoks tansah manut piwulang Sang Juruwilujeng manawa '*jinis iki ora bisa diusir kajaba kanthi pandonga lan nglakoni puasa*' (Matéus 17:21) — yaiku lumantar urip askétis sing leres, lumantar iku wong Kristen, nalika saya andhap asor, nggayuh katenangan ati lan nampa saka Gusti Allah peparing kamenangan nglawan roh-roh jahat. Mung wong sing wis nggayuh dispassion sing bisa mlebu ing perang terbuka karo roh pepeteng tanpa nglarani wong sing kena gangguan utawa awake dhewe. Nanging, sanajan ing jaman biyen, wong kaya ngono arang banget ditemokake [3], lan saiki mesthi ora ana sing kaya ngono. Mula saka iku, sawijining imam—sanajan sing paling taat—sing wani ngusir (ngenyelakake) roh jahat kanthi mandhiri liwat pandonga khusus lan upacara suci ('*ex opere operato*'), ora mung mbukak awake dhewe marang panganiayaan roh-roh mau, nanging uga nyemplungake wong sing kesurupan menyang lara lan sangsara sing luwih abot. Tanpa karunia Roh Suci, sapa waé ora kena nggawe katon yèn karuniané lagi makarya. Santo Ignatius ngeluh bab upaya kaya ngono : 'Teater sing ngrusak jiwa lan lakon sing paling nyedhihaké — para tuwa sing njupuk peran para tuwa suci kuna tanpa nduwé karunia rohanié' [4].

Ana para wali sing ngusir setan—nanging ora saka sapa waé, mung saka wong-wong sing Gusti piyambak nunjukaké marang wong-wong mau. Ing wektu sing padha, padha marasake 'sederhana' liwat pandonga—umume batin, ora katon dening wong liya, lan luwih arang njaba (delengen, contone, pandongané Santo Basilius Agung lan Santo Yohanes Krisostomus)—kanthi maringi sakramèn Tobat, Krismasi lan Ekaristi, nanging tanpa urutan

ritual mantera khusus [5], amarga urutan kaya ngono wis ditindakake marang kabèh wong pracaya sadurungé sakramèn Baptisan lan dadi pérangan saka tumindak panolakan kanthi sadar marang Setan lan kabèh pakaryané.

Ing ngandhap punika sawatara pangandikane Bapa-Bapa Suci babagan prakara punika.

Ing epistel sing dianggep saka **Santo Klemensius saka Roma**, 'Bab Kasucian', para asket diwènèhi pandhuan supaya '...ngunjungi wong-wong sing kesurupan roh jahat lan ndedonga kanggo wong-wong mau. Padha ngusir setan liwat puasa lan pandonga, ora nganggo tembung mewah, sing dipilih-pilih utawa alus, nanging kaya wong-wong sing wis nampa karunia marasake saka Gusti Allah."

Abba **Pitirion** "ngandika kanthi semangat khusus babagan bedane roh-roh, ngendika manawa sawetara setan ngawasi hawa napsu kita lan asring ngarahake marang sing ala. Mula, anak-anakku, dhèwèké kandha, sapa waé sing kepéngin ngusir setan kudu dhisik **nguwasani hawa napsu**: amarga hawa napsu sing diatasi, setan kuwi bakal usir. Sethithik demi sethithik kowe kudu nguwasani napsumu supaya bisa ngusir setan-setan saka napsu-napsu mau" [6].

Ing Wulang 'Bab Karunia Ilahi' déning Sang **John Cassian wong Romawi**, kita nemokaké kaya mangkéné: 'Wong sing nyerah marang ala sing cetha kadhangkala bisa nindakake pakaryan éndah lan mulané diurmati dadi wali lan abdi Gusti... lan malah wong sing yakin duwé karunia marasaké, amarga kebak kesombongan ing atiné, ngalami kejatuhan sing paling parah. Mula saka iku dumadi yèn para setan, kanthi njerit nyebut jeneng-jeneng wong sing ora nduwèni sipat kasucian lan ora ana woh rohani, marakaké kesan yèn kasucian mau kobong lan yèn dhèwèké kapaksa mlayu saka wong-wong sing diduwèni" [7].

Sing Mulya **Barsanuphius Agung**: "Ora pantes ndedonga kanthi sungguh-sungguh kanggo mari tanpa ngerti apa sing becik kanggo kowe" [8]. Panjenengané uga ngendika: "Ora pantes saben wong nolak setan, nanging mung wong-wong sing kuwat ing Gusti Allah, sing dadi panguwasaé para setan; nanging yèn ana sing ringkih nolak, para setan bakal ngolok-olok, kandha yèn nalika isih ana ing sangisoré kuwasaé, dhèwèké malah nolak.

Mangkono uga, maréntahaké para setan iku tugase wong-wong agung sing nduwé wewenang marang para setan. Pira para Wali sing wis ngélarang setan, kaya Malaikat Agung Mikael, sing nindakake kuwi amarga dhèwèké meh tiba? Bab kita sing ringkih, sing isih ana mung nyuwun pangayoman ing asmané Yesus" [9].

Nalika ditakoni supaya ndedonga kanggo wong sing kesetanan, Sang Mulya **Yohanes Sang Nabi** mangsuli: "Wong iku kudu puasa lan ndedonga sak kuwate; banjur wong-wong sing ndedonga kanggo dheweke bakal krungu, amarga *"pandonga sing tulus saka wong sing bener iku kuwasa"* (Yakobus 5:16), lan Gusti ngendika: *'Jenis iki ora metu kajaba kanthi pandonga lan ngpuasa'*" [10].

Sing Mulya **Isaac saka Suriah** babagan mbantah karo setan: "Amarga kowe metu kanggo mulang wong-wong sing wis ana ing kene suwéné enem ewu taun. Lan iki (bantahanmu sing kasar) dadi senjata kanggo wong-wong mau, sing bakal bisa ngalahaké kowe, sanajan kabèh kawruh lan kabèh kapinteranmu" [11].

Theophylact sing Berkah **saka Bulgaria**: "Wong-wong sing wis dibebasake saka setan malah dadi luwih ala sawisé yèn ora ngowahi lakuné" [12].

Uskup **Ignatius (Bryanchaninov)**: "Elinga ing pandonga-pandanganmu marang D. sing nandhang sangsara, sing wis diserahake marang Setan miturut paugeran Gusti, supaya roh-e bisa slamet... Ing istilah rohani, paukuman kaya ngono saka Gusti Allah ora ateges ngremehake wong: akèh wong suci agung saka Gusti Allah tau diserahake ing tangané Setan... Kesurupan iku luwih entheng tinimbang nyimpen pikiran mungsuh sing bisa ngrusak nyawa langgeng" [13].

Pernyataan para wali sing kasebut ing kéné kanthi cetha maringi pratandha babagan sikapé marang masalah nyembuhaké wong sing kesurupan, sing wigati banget kanggo umat kita.

Ekzorsisme iku sawijining fenomena ing tingkat spiritual sing padha karo sing diarani Pentakosta, gerakan Karismatik, gerakan ' ', gerakan 'New Age'—sing saiki nyebar ing saindenging Kulon non-Ortodoks—lan, ing kalangan sekuler, sing diarani persepsi ekstrasensori. Kabeh iki ngrusak jiwa lan raga manungsa.

Persepsi magis babagan ibadah iku salah siji panyebab utama degenerasi agama Kristen lan distorsi-distorsiné, uga panyebab munculé paganisme, utamané ateisme, okultisme, lan Satanisme.

Cathetan sikil ing artikel babagan pengusiran setan.

1. St John Cassian the Roman. Writings. Moscow, 1892. kaca 445.
2. Kanggo rincian luwih lengkap babagan iki: Uspensky, N.D. 'Liturgi Bizantium' // Karya Teologis. Jilid 21. kaca 31.
3. Gregorius saka Sinai (abad kaping 14), miturut St Ignatius Bryanchaninov, "nekat ngendika manawa ing jamané ora ana manungsa sing duwé sih-rahmat babar pisan, amarga wis arang banget... Luwih-luwih ing jaman saiki, wong sing ndedonga kudu ngati-ati banget. Kita ora duwé mentor sing diilhami déning Gusti!" (Uskup Ignatius (Bryanchaninov). Karya-karyané. St Petersburg, 1905. Jilid 1. kaca 274).
4. Ibid. kaca 72.
5. Akeh conto bab iki sing bisa dicritakake. Delengen salah siji conto ing The Life of the Venerable Hieroschemamonk Hilarion of Optina (diterbitake dening Vvedenskaya Optina Hermitage, 1993. kaca 190).
6. Lavsaik. Moscow, 1992. kaca 126–127.
7. St John Cassian the Roman. Op. cit. kaca 440.
8. Para Bapa Sing Kinurmatan Barsanuphius Agung lan Yohanes: Pandhuan Urip Rohani liwat Wangsulan Pitakon Para Murid. Diveevo, 1994. kaca 263. Pitakon 381.
9. Ibid. kaca 223. Pitakon 301.
10. Ibid. kaca 416. Pitakon 673.
11. St Isaac the Syrian. Words of Asceticism. Moscow, 1993. kaca 137. Tembung 30.
12. Theophylact sing Kabegjan saka Bulgaria. Komentar marang Matius 12:43–45.
13. St Ignatius (Bryanchaninov). Surat-surat sing Dikumpulake. Moscow, 1995. kaca 217–218.

Selebaran Misionaris 062
Panyunting: Uskup Alexander (Mileant)